ಅಪರಂಜಿ

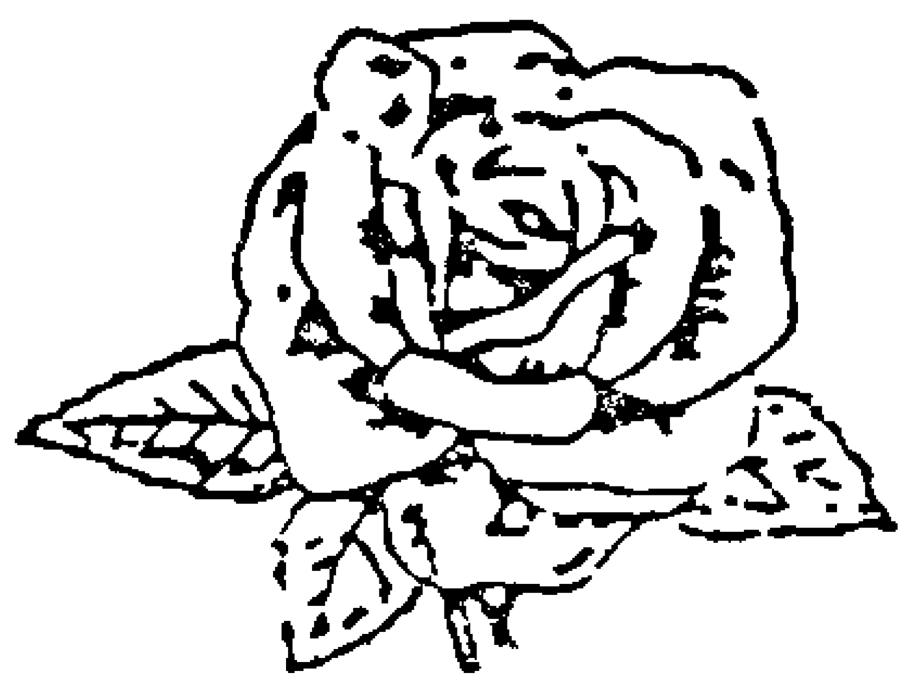
ಜನವರಿ
1992
ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

* ಪ್ರಕಾಶ್
  ಶಾಂತಾ ರಘು
* ಹಾ. ಮ್ಯ. ಸೂರಿ
* ಶಿವು
* ಡಾ॥ ಪ್ರಕಾಶ್
* ಎನ್. ಎಸ್. ಚಿದಂಬರ
* ನಂದಿನಿ ಕಾವಡಿ
* ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ
* ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
* ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ ೯ ಜನವರಿ ೧೯೯೨ ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಅರುಣಾ ಬಹಳ ಸೋಮಾರಿ. ಮನೆ ಕೆಲಸ ಅಂದ್ರೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಗದು. ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೂ ಧೂಳು, ಕಸ. ಒಮ್ಮೆ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಮನೇಗೆ ಬರೋದ್ರೊಳಗೆ ಅವನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಅರುಣಾ ಸಾರಿಸೋ ಬಟ್ಟೆ, ಕಸಪೊರಕೆ ತಗೊಂಡು ಮನೇನೆಲ್ಲಾ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಗುಡಿಸಿ, ಸಾರಿಸಿ, ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದಳು.

ಸಂಜೆ ರಮೇಶ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಶುಭ್ರವಾಗಿದ್ದ ಮನೇನ ನೋಡಿದ. ಯಾವುದೋ ಆತಂಕ ಅವನನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ನೇರವಾಗಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಓಡಿದ. ಅವನ ಹೆದರಿಕೆ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದ. .

"ಲೇ, ಅರುಣಾ, ಈ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಧೂಳನ್ನ ಯಾರೇ ಒರೆಸಿದ್ದು ? ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಬರೆದಿದ್ದೆ"

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು : ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ ಸಂಪಾದಕ : **ಶಿವಕುಮಾರ್**	ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ 250 ರೂ.	ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003 ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದೂರವಾಣಿ ; 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೯ ಜನವರಿ ೧೯೯೨ ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಈತನೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವನೋ, ಅವನು ದುಷ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವನು"

—ಕೌಷೀತಕೀ.

ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಫಲ ಎಂದು ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಷ್ಟೇ. ಫಲವನ್ನು ನೀಡುವವನು ಈಶ್ವರನೇ ಎಂಬುದು ವೇದಾಂತದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಾನು ಕರ್ತೃ, ಫಲವನ್ನುಣ್ಣುವವನು ಎಂದು ಜೀವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಎಂಬರಿವು ಬರುವವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ತಾನು ದಃಖಿ, ಅಲ್ಪಜ್ಞ, ಅಲ್ಪ ಶಕ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಧ್ಯಸ್ತ ವಿಚಾರಗಳಿರುವವರೆಗೆ ಅದು ನಿಜವೇ.

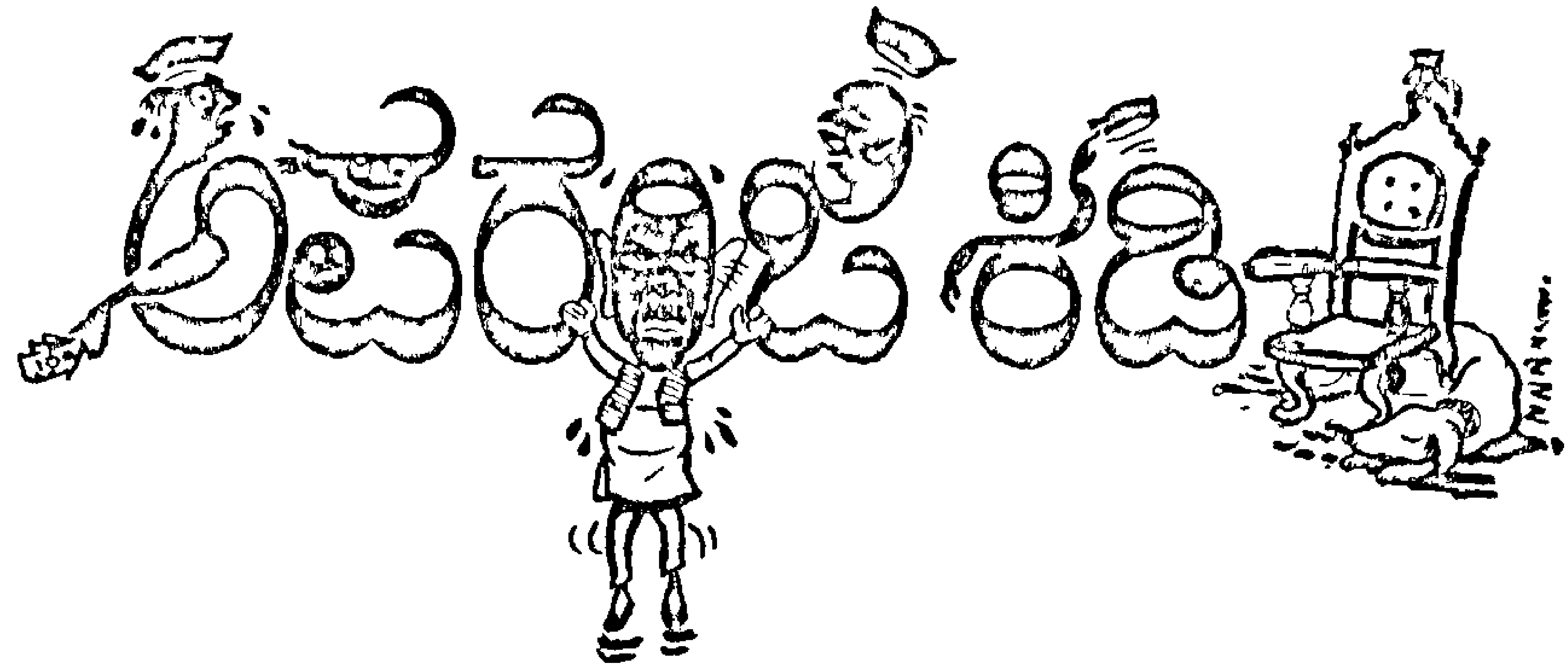
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೈವಾಸುರ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿರುವುವಷ್ಟೇ. ಜೀವನು, ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಈಶ್ವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಸ, ರಿಗ್ಗಿಂಗ್, ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಫರಾ ತಫರಾ, ವೋಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗಾಗಿ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಒಂದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ, ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ, ಇಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾಳೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಹೇಳಿಕೆ—ಇವೆಲ್ಲಾ ಈಶ್ವರ ಪ್ರೇರಣೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸಲೆಂದೇ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯನೋ, ಅವನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸೇ ಅವನ ನಿಜವನ್ನು ಬಲ್ಲದು.

ಅವನು ಏನನ್ನು ಬಯಸುವನೋ ಅದೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತಿಳಿದ ಹಾಗಲ್ಲ; ತಿಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ, ಹೇಗೋ ?

ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಜೀವನು ಬ್ರಹ್ಮವೇ. ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಪಾಪಿ, ನಾನು ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾದೇನು ಎನ್ನುವವನು ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ರಾಡು ಬಿಡುಗಡೆ.

—ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅಂತೂ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳು ಅಪರಂಜಿ ಪದಕೋಶವನ್ನು ನುಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು !!

*　　　*　　　*

'ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಶುಲ್ಕ ಏರಿಕೆ.

'ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ತೇರ್ಗಡೆ ಪ್ರಮಾಣ ಇಳಿತ'.

ಒಂದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸುದ್ದಿಗಳು !

ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಪಾರ್ಥವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದೆಂದು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು !

*　　　*　　　*

ಬರಿದಾದ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಖಜಾನೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಭಾರತದಿಂದ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕಳಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ !

*　　　*　　　*

ಮತ್ತೆ ರೂಪಾಯಿ ಅಪಮೌಲ್ಯ ಇಲ್ಲ.

ಪತ್ರಿಕೆ

ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೆ ರೂಪಾಯಿಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತೆ ಅಂತಿರಬೇಕು !

*　　　*　　　*

ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಶಾಸಕರ ಸಭೆ.

–ಸುದ್ದಿ

ಆದರಲ್ಲಿ ನಯನ–ಜಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹರಿಯಿತಂತೆ !

*　　　*　　　*

ನನ್ನ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಭಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಇಲ್ಲ.

–ಶ್ರೀ ಶೇಷನ್

ಹಾಗೇ ಕಾಣುತ್ತೆ ! !

*　　　*　　　*

ಚಿಂಪಾಂಜಿ ರಕ್ತ ನೀಡಿಕೆ ಏಡ್ಸ್ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮೂಲ ?

–ಪತ್ರಿಕೆ.

ಕೋತಿ ಚೇಷ್ಟೆ !

*　　　*　　　*

ನೀರಿನ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಆರಂಭ.

– ಸುದ್ದಿ

ಆ ಹಕ್ಕಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತಂತೆ !

*　　　*　　　*

ಲೋಕಸಭೆ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಟಿ.ವಿ.ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರಂತೆ.

–ಸುದ್ದಿ

ದೆಹಲೀಲಿ ಆಗೋ ಮಾರಾಮಾರೀನ ಮನೇಗೆ ಕರೆದಂತಾಯಿತು !

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ....

ಶಾಂತಾ ರಘು

ವೈಕುಂಠ, ಕೈಲಾಸ, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಲು ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಶುರುವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ವಿಪರೀತ Tension ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ. ಯಾಕೋ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಿಂದ ಮನೆ ಯಜಮಾನತಿಯರು ಮೂವರಿಗೂ ತುಂಬ ಬೋರು ಹೊಡೀತಾ ಇತ್ತು.

"ಅದೇನ್ ಮೂರ್ಹೊತ್ತೂ ನರಮನುಷ್ಯರ ಹಣೇಬರಹ ಬರೀತಾ ಕೂತಿರ್ತೀರೋ ಏನೋ? ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋ ಹೆಂಡ್ತೀ ಹಣೆಬರಹ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸ್ತೀರಾ ಯಾವಾಗ್ಲಾದ್ರೂ? ನಂಗೂ ಸದಾ ವೀಣೆ ಬಾರ್ಸೀ, ಬಾರ್ಸೀ ಸಾಕಾಯ್ತು! ಬೇಜಾರು ನಂಗೆ! ನಡೀರಿ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಹೋಗ್ಬರೋಣ!" ಅಂತ ಸರಸ್ವತಿ, ಗಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನ ತರಾಟೆಗೆ ತೊಗೊಂಡಳು.

"ಬೂದಿ ಬಳ್ಕೊಂಡು, ಈ ಕೊರೆಯೋ ಚಳೀಲಿ, ಸದಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ ಆಗ್ಹೋಯ್ತೆ? ನಿಮ್ಜೊತೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೀ, ಮಾಡೀ ನಂಗೂ ಕಾಲೇ ಬಿದ್ಹೋದ್ವು! ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ Vacationಗೆ ಹೋಗ್ಲೇಬೇಕು!" ಅಂತ ಪಾರ್ವತಿ ಮಂಡಿ ನೀವಿಕೊಳ್ತಾ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಡಗುಟ್ಟಿದಳು.

"ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆದ್ರೂ, ಮಲಗಿ ರೆಸ್ಟ್ ತೊಗೋತಾನೇ ಇದೀರಲ್ಲಾ! ಪಾಪ, ಈ ಆದಿಶೇಷಂಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹೊತ್ತೂ, ಹೊತ್ತೂ ಮೈ ಜೋಮು ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು! ನಂಗೂ, ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಲೆ ನಿಮ್ಕಾಲು ಒತ್ತೀ, ಒತ್ತೀ ಕೈ ಉಳುಕೇ ಹೋಯ್ತು! ಮಲಗೇ ಇದ್ರೂ ಕಾಲು ನೋವೇ ನಿಮ್ಗೆ? ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಒಂದು Change ಗೆ, ನನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋ ತನಕ, ಒಂದ್ಹನಿ ಅಮೃತಾನೂ ಮುಟ್ಟೊಲ್ಲಾ ನಾನು!" ಅಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣನ ಕಾಲು ಬಿಟ್ಟು, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹೂಡಿಬಿಟ್ಟಳು.

ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು "ಓ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ!" ಅಂತ ರೆಸ್ಟ್ ತೊಗೋತಾ ಇದ್ದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಪೀಕಲಾಟಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೈ ಮುರೀತಾ, ಆಕಳಿಸ್ತಾ ಎದ್ದು ಕೂತ.

ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪಕ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಳಲ್ಲ—ಏನಪ್ಪಾಗತಿ?" ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ—"ನಾರಾಯಣ! ನಾರಾಯಣ!" ಅಂತ ಪರಿಚಿತ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸ್ತು.

"ಸಧ್ಯ ! ನಾರದ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟ ! ಮಹಾ ಘಾಟಿ ! ಈ ಪ್ರಾಬ್ಲಂಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳೇ ಹೇಳ್ತಾನೆ" ಅಂತ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಯ್ತು.

ತಂಬೂರಿ ಹಿಡಕೊಂಡು ನಾರದನ ಆಗಮನವಾಯ್ತು.

"ನಾರಾಯಣ ! ನಮೋನ್ನಮಃ ; ಯಾಕೆ ಏನೋ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋ ಹಾಗಿದ್ಯಲ್ಲ ?" ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸ್ದ. ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ, ಏನಾದ್ರೂ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಅಂದ್ರೆ, ನಾರದಂಗೆ ಪರಮಾನಂದ !

"ಯಾಕ್ಕೇಳ್ತೀಯಪ್ಪಾ ನಾರದಾ ? ಲಕ್ಷ್ಮೀಗೆ ತುಂಬ ಬೇಜಾರಂತೆ. ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕಂತೆ" ಅಂತ ನಾರಾಯಣ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ. ಅಚೆ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಂಡ್ ಮಿಸೆಸ್ ಈಶ್ವರ, ಈಚೆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಿಂದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಂಡ್ ಮಿಸೆಸ್ ಬ್ರಹ್ಮ—ಇವರೆಲ್ಲರ ಆಗಮನವಾಯ್ತು.

"ಓಹೋಹೋ ! ಏನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಒಂದ್ಕಡೆ ಸೇರ್ಬಿಟ್ಟಿದೀರಾ! ಏನ್ಕತೆ? ಏನ್ಸಮಾಚಾರ ?" ಅಂತ ನಾರದ ಸಂಭ್ರಮಪಟ್ಟ.

"ನಗ್ಬೇಡ ನಾರದ ! ಮನೆ ಹೆಂಗಸ್ರೆಲ್ಲ ಕೋಪಿಸ್ಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ Vacation ಹೋಗ್ಬೇಕೂಂತ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದಿದಾರೆ! ಎಲ್ಲಾರೂ ಕೂಡಿ ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡೋಣಾಂತ, ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಬಂದ್ವಿ" ಅಂದ್ರು.

ನಾರದನ ಬುದ್ಧಿ ಓಡಿತು. "ಸರಿ, ಮನರಂಜನೆಗೆ ಭೂ ಲೋಕ ಬಿಟ್ರೆ ಇನ್ಯಾವ್ದಿದೆ ? ಒಂದು ಟ್ರಿಪ್ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ದೇವಿಯರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ಛೇಂಜ್ ಇರತ್ತೆ"

"ಸರಿ. ನಡ್ಯಪ್ಪ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಆದ್ಮೇಲೆ ಭೂ ಲೋಕದ ಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇನ್ಮೇಲೆ ನೋಡ್ಬೇಕು" ಅಂತ ನಾರಾಯಣ ಎದ್ದು, ಮೈ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಸರಸ್ವತಿಯರೂ, ಖುಷಿಯಿಂದ, ಪಟ್ಟೆ ಪೀತಾಂಬರ, ಒಡವೆ, ವಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಗಂಡಂದಿರ ಜತೆ ಹೊರಟರು.

ದೇವತೆಗಳಲ್ವೆ ? ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡೋದ್ರಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರಸ್ತೇಲಿ ನಿಂತಿದ್ರು ಎಲ್ರೂ.

"ಅಯ್ಯೋ ! ನೀವೆಲ್ಲ ನರಮನುಷ್ಯರ ಥರಾ ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸ್ಕೋಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಈ ವೇಷ ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಯಾರೋ ಪೌರಾಣಿಕ ಡ್ರಾಮಾ ಟ್ರೂಪ್‌ನವ್ರು ಮೇಕಪ್ ತೆಗೀದೇ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಿದಾರೇಂತ, ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಲ್ಲು ತೂರಿದ್ರೂ ತೂರಿದ್ರೇ ! ಕಲ್ಲು ಹೊಡ್ಯೋಕೆ ಕಾರಣಾನೇ ಬೇಡಾ ಈ ಲೋಕ ದಲ್ಲಿ !" ಅಂತ ನಾರದ ಹೇಳಿದ.

ಬಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡೋ ದೂಂತ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ರು.

"ಎಲೈ ಮಾನವನೆ ! ಈ ಊರಿನ ಭವ್ಯ ಭವನವಾದ ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ ?" ಅಂತ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಯಾವನೋ ದಾರಿ ಹೋಕನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ನರಮನುಷ್ಯರ ಹತ್ರ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಕರಣ ಶುದ್ಧವಾಗೇ ಮಾತಾಡೋದಂತೆ !

ಆ ದಾರಿಹೋಕನೋ, ಕನ್ನಡಕ ಸರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದ.

"ರೀ ಮಿಸ್ಟರ್ ! ನೀವು ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ ವಿಧಾನ ಸೌಧ ಅಲ್ಲಾ ! ಬಸ್ ಹತ್ಕೊಂಟು ನೆಟ್ಟಗೆ NIMHANSಗೆ ಹೊರಡಿ!" ಅಂತ ಒಂಚೂರೂ ನಗದೆ ಹೇಳಿ, ಮುಂದೆ ಹೋದ.

"ನಾರದಾ ! ಅದೇನದು ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್ ಅಂದೆ ? ಈ ಊರಲ್ಲಿ ನೋಡಲೇಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸೌಧವೆ ?" ಅಂದ ಏನೂ ಅರಿಯದ ಶಿವ.

ನಾರದನೇನೋ ಎಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞನೇ. ಆದ್ರೂ, ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳೋದು ಅಂದ್ಕೊಂಡು, "ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಈಶ್ವರಾ ! ನಡೀರಿ ವಿಚಾರಿ ಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ" ಅಂತ ಎಲ್ರನ್ನೂ ಕಟ್ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಹತ್ರ ಬಂದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನ ಏನೇನೋ ಫಲಕಗಳನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ರು.

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ರೂ ನಾರದನನ್ನೇ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ರು, "ಏನ್ಸಮಾಚಾರ?" ಅಂತ.

"ಸರಿ, ಸರಿ ! ಇದು ದಿನಾ ಇಲ್ಲಿ ನಡೀತಾ ಇರೋದೇ ! ಯಾತಕ್ಕೋ ಎಲ್ರೂ ಧರಣಿ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಅಂತ ಕೂತಿದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅವ್ರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನ ಮನ್ನಿಸೋ ತನಕ ಉಪವಾಸ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ" ಅಂದ ನಾರದ.

"ಅಯ್ಯೋ, ಪಾಪ ! ಏನಂತೆ ಇವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ? ವಿಚಾರಿಸು ನಾರದಾ ! ಬೇಕಾದ ವರ ಕೊಡ್ತೀನಿ!" ಅಂತ ಈಶ್ವರ ಅಭಯ ಹಸ್ತ ತೋರಿಸ್ತಾ ರೆಡಿಯಾದ.

ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬಲು ಕೋಪ ಬಂತು. ಹಣೆ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡ್ಲು. "ಅಯ್ಯೋ ! ಅಯ್ಯೋ ! ಏನ್ಹೇಳ್ಲಿ ನಿಮ್ ಜಾಣತನಾನ ! ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇದೇ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ ನಿಮ್ಗೆ ! ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡ್ದೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಕೊಂಡು ಕಂಡೋರ್ಗೆಲ್ಲಾ ವರ ಕೊಟ್ಬಿಡೋದು ! ಆಮೇಲೆ ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಡೋದು ! ಭಸ್ಮಾಸುರ, ರಾವಣ ಇವರ್ದೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಕತೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ವೆ ? ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ನಿರಿ!" ಅಂತ ಗಂಡನ್ನ ಎಳ್ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು.

ನಿಜ, ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಈಶ್ವರ, ಒಲಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಲ್ ಲೂಯಿಸ್ ಓಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಫಾಸ್ಟಾಗಿ ಓಡಿದ್ದು ಹಳೆಯ ಕತೆ ತಾನೇ ?!

"ಶಂಕರಾ ! ದೇವಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ! ಭಸ್ಮಾಸುರ ನಿನ್ಹತ್ರ ವರ ಪಡ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನಲೇ ಮೇಲೇ ಕೈ ಇಡೋಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ನೀನು ವರ ಕೊಟ್ರೆ ಇಲ್ಲೂ ಬೂಮರಾಂಗ್ ಆಗ್ಬಹುದು ! ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಯಾವುದಕ್ಕೇಂತ, ಎಷ್ಟೂಂತ ವರ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ? ಈಗಿನ ಜನನಾಮಾನ್ಯರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಒಂದೇ, ಎರಡೆ ? ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದ್ರೆ, ಇನ್ನ್ಯಾವುದಕ್ಕಾದ್ರೂ ಧರಣ, ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೀತಾನೇ ಇರತ್ತೆ ಬಿಡು !" ಅಂತ ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರಿಯಾದ ನಾರದ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿವರಿಸ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಗಿಜಿ ಗಿಜಿ ಜನ ಜಂಗುಳಿ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತ ವಾಗಿದ್ದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ !

"ಅಯ್ಯೋ, ನಾರದಾ ! ಇದೇನಿದು ಈ ಪಾಟಿ ಜನ ? ಏನೀ ಗಲಾಟೆ ? ಹಾಯಾಗಿ ಊರು ಸುತ್ತಿ ನೋಡೋಕೂ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ವಲ್ಲ ?" ಅಂತ ವಿಷ್ಣು ಆತಂಕ ಪಟ್ಟ.

"ಏನ್ಹೇಳ್ಲಿ ? ನಾರಾಯಣ ! ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಳು ಹುಟ್ತಾನೇ ಇರ್ತಾರೆ"

"ಅಂತ ನಾರದ ದೂರು ಮಾಡ್ತಾಗ್ಲೇ, ಸರಸ್ವತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕಡೆ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಳು.

"ನೋಡಿದ್ರಾ, ನೋಡಿದ್ರಾ? ಮೂರ್ಹೊತ್ತೂ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಕೂತಿರ್ತೀರಲ್ಲಾ! ಈಗ್ನೋಡಿ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅನಾಹುತಾನ! ಹೆಂಡ್ತೀನ ಮಾತಾಡ್ಸೋಕೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಗೆ! ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿಂತ ಹೇಳೀ ಹೇಳೀ ಗಂಟ್ಲೇ ಬಿದ್ಹೋಯ್ತು ನಂಗೆ! ಎಂಥಾ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿದೀರಿ ನೋಡಿ!"

ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಲೋಕದ ಹೆಂಗಸರ ಥರಾನೇ ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಡನ್ನ Nag ಮಾಡೇ ಮಾಡಿದ್ಲು!

ಬ್ರಹ್ಮನೂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಕಂಡು! ಇನ್ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ Vacation ತೊಗೊಂಡ್ರ ವಾಸಿ ಅಂದ್ಕೊಂಡ!

ತಾಜ್ ಹೋಟಲಿನ ವೈಭವವನ್ನು ಕಂಡು ದಂಗಾದರು ದೇವತೆಗಳು!

"ಏನಯ್ಯಾ, ನಾರದಾ! ಭಾರತ ಬಡ ದೇಶ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇದೀಯಾ. ಇಲ್ನೋಡಿದ್ರೆ ಈ ಪಾಟಿ ಶ್ರೀಮಂತರು! ಹೋಟಲಲ್ಲಿ ಹಣದ ಹೊಳೇನೇ ಹರೀತಾ ಇದ್ಯಲ್ಲ? ಎಲ್ಲಿದಾರೆ ಬಡವರು?" ಅಂತ ನಾರಾಯಣ ತೀರಾ ಅಮಾಯಕನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಬಲು ದುಃಖದಿಂದ ನಾರದ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ.

"ಶ್ರೀ ಹರೀ! ಭಾರತ ಬಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಡ ದೇಶ. ಬಡವರ ಉದ್ಧಾರ, ಗರೀಬೀ ಹಟಾವೋ ಅಂತ ಗಂಟ್ಲು ಹರ್ಕ್ಕೊತಾನೇ ಇರ್ತಾರೆ. ಬಡವರುವ ಮಾತ್ರ ಬಡವರಾಗೇ ಇರ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ದುಡ್ಡು ಜಮಾಯಿಸ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ"

ನಾರಾಯಣ ಯೋಚನಾಕ್ರಾಂತನಾದ. "ಹೀಗಿದೆಯೋ ಸಮಾಚಾರ? ಸರಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಕನಕವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿಸಿ, ಬಡವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೋಣ್ವೆ?" ಅಂದ.

ನಕ್ಕ ನಾರದ. "ನಾರಾಯಣ! ನಿಂಗಿನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮನವರಿಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬಡವರಿಗೆ ದುಡ್ಡೇನೋ ಕೊಡ್ತೀಯಾ, ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಸರ್ಕಾರದೋರು Wealth tax, ಆ Tax, ಈ Tax ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಿತ್ಕೊಂಡ್ಬಿ

ಡ್ತಾರಪ್ಪ. ಬಡವರ ಉದ್ಧಾರ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಆಗ್ತತ್ತೇಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೀಯಾ?" ಅಂತ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ.

"ನಾರದಾ ! ಇದೇನನ್ಯಾಯ ? ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆ, ಶಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗ್ಲೇಬೇಕಲ್ವೆ? ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವತಾರ ಎತ್ತಿ, ಈ ಪಾಪದ ಜನರನ್ನು ಓಂಸಿಸ್ತಾ ಇರೋ ದುಷ್ಟರನ್ನ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡೋ ಕಾಲ ಬಂತೂಂತ ಕಾಣತ್ತೆ!" ಅಂತ ಚುರುಕಾದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು.

ನಾರದ ಮತ್ತೆ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದ. "ಅಪ್ಪಾ, ಮಾಧವಾ ! ಮಧುಸೂದನಾ ! ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆ ಏನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ! ಆದ್ರೆ ಈ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ಲಾನು ಸರಿಹೋಗಲ್ಲ ! ಈಗಿರೋ ವಿಲ್ಲನ್ನುಗಳನ್ನ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡೋಕೆ, ನೀನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅವತಾರಗಳನ್ನ ಎತ್ತಬೇಕಾಗತ್ತೆ !"

"ಹೌದೆ ! ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ ವಿಷ್ಯಾನೇ ! ಏನೇ ಇರ್ಲಿ ! ಈ ತಾಜ್ ಹೋಟಲು ಬಲು ವೈಭವವಾಗಿದ್ಯಪ್ಪಾ. ಇಂದ್ರ ಲೋಕದ ಥರಾ ಇದೆ ! ದೇವೇಂದ್ರ ಏನಾದ್ರೂ ನೋಡಿಬಿಟ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರ್ಕೊಳ್ತಾನೆ!" ಅಂತ ಹರಿ ಹೊಗಳಿದ.

ಈಶ್ವರ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕ. "ಅಯ್ಯೋ, ಸರಿ ! ಇಂದ್ರಂಗೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿದೆ ಪುರಸೊತ್ತು ? ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಋಷಿ ಪತ್ನೀನ ಕೆಣಕ್ತಾ ಇದಾನೋ—ಇಲ್ಲಾ. ಯಾವ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜಂಗೆ ಹೆದರ್ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಅವಿತ್ಕೊಂಡಿದಾನೋ ! ಇದೇ ಆಗ್ಹೋಯ್ತು ಅವರಿಗೆ !"

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ, ತಿರುಗಿ ಮೂವರು ದೇವಿಯರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಗಳು ತಾಳ ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದ್ವು.

"ಏನು ? ಮಾತ್ನಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೀತೀರೋ, ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಊಟ ಹಾಕಿಸ್ತೀರೋ?" ಅಂದ್ಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಹುಲು ಮಾನವನ ವೇಷ ಹಾಕಿದ್ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸೀದೇ ಇರತ್ಯೆ ? ಹರನ ಹೆಂಡ್ತಿಯೇ ಆಗಿರ್ಲಿ—ಹರಿಯ ಹೆಂಡ್ತಿಯೇ ಆಗಿರ್ಲಿ !

ಗರಂ ಮಸಾಲೆ ಊಟ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ ಆಗತ್ತೋ, ಇಲ್ವೋಂತ—ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣ ಭವನ್‌ಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದ ನಾರದ.

ಆನಂದವಾಗಿ ಉಂಡರು ದೇವ, ದೇವಿಯರು ತಿಳಿಸಾರನ್ನು 'ನೊರ್ರ‍ನೆ' ಹೀರಿದ ನಾರಾಯಣ.

"ಆಹಾ! ಏನು ಘಮ್ಮಲು! ಏನು ರುಚಿ! ನರಮನುಷ್ಯರೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು! ಈ ಸಾರು! ಈ ಹುಳಿ! ಈ ಪಲ್ಯ! ಈ ಚಟ್ನಿ! ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಸೀ ಸೀ ಯಾಗಿ ಅಮೃತ ಕುಡ್ದೂ ಕುಡ್ದೂ ನಾಲಗೇನೇ ಸತ್ತ್ಹೋಗಿತ್ತು!" ಮನಸಾರ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ.

ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು M. G. ರೋಡು ನೋಡದಿದ್ರೆ ಆಗತ್ಯೆ? ಮೂರೂ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಕಣ್ಸೆಳೆದಿದ್ದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜೀನ್ಸ್, ಟಿ ಷರ್ಟು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಮೆರೀತಾ ಇದ್ದ ಮಾಡರ್ನ್ ಹುಡ್ಗೀರೇ.

"ಕೂಪ ಮಂಡೂಕಗಳ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ, ನಮ್ಮ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ದು, ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಫ್ಯಾಷನ್ನೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮ್ಗೆ. ಅಲ್ವೆ, ಪಾರ್ವತಿ?" ಅಂತ ಆಸೆಯಿಂದ, ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ Levy's ಜೀನ್ಸನ್ನು ನೋಡ್ತಾ ಕೇಳಿದ್ಲು ಸರಸ್ವತಿ.

"ಹೂಂ, ವಾಣೀ! ಯುಗಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಥರಾ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ನಂಗೂ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ!" ಅಂದ್ಲು ಪಾರ್ವತಿ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ, ಅಲ್ಲೇ ಷೋಕೇಸಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ತರಹಾವರಿ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳನ್ನೇ ನೆಟ್ಟ ನೋಟದಿಂದ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ಲು.

ನೋಡಿದ ನಾರದ. ಕಲಹ ಪ್ರಿಯನಲ್ವೆ? ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. "ಅಮ್ಮಾ. ಮೊದ್ಲೇ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರೀರು ನೀವು! ಈ ಭೂಲೋಕದ ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಶೋಭಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಾನೇ ಇಲ್ಲ!" ಅಂತ ಕಿಚ್ಚು ಮೂಡಿಸಿದ.

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಎದೆ ಢವಢವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಇದೆಂತಹ ಗ್ರಹಚಾರ! ಹೆಂಡತೀರು ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಹಾಕ್ಕೋತೀವೀಂತ ಹೊರಟ್ಬಿಟ್ರೆ ಏನ್ಗತಿ?

"ನಾರದಾ! ಕೊನೆಗೂ ನಿನ್ನ ಕುಯುಕ್ತಿ ಬಿಡ್ಲಿಲ್ವಲ್ಲ! ನಮ್ಮ Vacation ಮುಗೀತು! ಭೂಲೋಕ ನೋಡಿದ್ದು ಸಾಕು! ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಅನಾಹುತ ಆಗೋಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಲೋಕ ಸೇರ್ಕೊಳ್ಳೋಣ, ನಡೀರಿ!" ಅಂತ ಅವ ಸರವಸರವಾಗಿ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಹೊರಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಅದೃಶ್ಯರಾದ್ರು.

13

ಮಾಯಾ ದೀಪ

ಹಾ. ಮ್ಯಾ. ಸೂರಿ

ಅರೇಬಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ದೀಪದೊಂದಿಗೆ ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಬಂದನು. ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಮನರಂಜನೆ ಸ್ಥಳ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಅರಣ್ಯ ಸ್ಥಳ, ಗಿರಿಧಾಮಗಳು, ಸರೋವರ, ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೂ ಬಂದನು

ಸುಸ್ತಾಗಿ "ಉಸ್ಸಪ್ಪ" ಎಂದು ನಗರದ ಅಂಚಿನ ಒಂದು ಮುದುಕಿ ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು.

ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ದೀಪದ ಭೂತದ ಪ್ರತಾಪ ಅಜ್ಜಿ ಮುಂದೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡ "ಈ ಭೂತ ಏನು ಕೆಲಸ ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದ. "ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಿದೆಯೇ ?" ಎಂದ.

"ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಒಂದೇ, ಎರಡೇ ? ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಬೆಳೀತಾ ಬೆಳೀತಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಭೂತಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೀತಾ ಇವೆ" ಎಂದಿತು ಅಜ್ಜಿ.

"ನನ್ನ ಈ ಮಾಯಾ ದೀಪ ಉಜ್ಜಿದರೆ ಒಂದು ಭೂತ ಬರತ್ತೆ. ನೀವು ಏನು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತ್ತೆ ನೋಡಿ" ಎಂದು ತುಂಬಾ ಜಂಭದಿಂದ ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ದೀಪವನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಉಜ್ಜಿದ.

ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, "ಖಾವಂದ್, ಏನಪ್ಪಣೆ ?" ಎಂದಿತು.

ಕೂಡಲೆ ಕಿಲಾಡಿ ಅಜ್ಜಿಯು, "ನಗರದ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ಮುಂದುಗಡೆ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಾ" ಎಂದು ನಕ್ಕಿತು.

"ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಅದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು" ಎಂದು ಸೋಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ನಂತೆ ಎಂಬ ಕಥೆ ಬರೀ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ತಿಳಿಯಿರಿ, ತಿಳಿಯಿರಿ !

ಜನಪ್ರಿಯ ನಗೆಗಾರರು :

ಬಾಬ್ ಹೋಪ್

ಶಿವು

ಬಾಬ್ ಹೋಪ್ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಬಿಂಗ್ ಕ್ರಾಸ್‌ಬಿ ಜೊತೆ ಈತ ನಟಿಸಿದ "ರೋಡ್ ಟು ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್" ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದ ಅತಿ ತಮಾಷೆ ಚಿತ್ರ. ಬಾಬ್ ಹೋಪ್ ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೂಗು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ. ಅಗಲವಾಗಿದ್ದು, ತೀರಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ್ದ ಈ "ಮಗಚು ಕೈ ಮೂಗು" ಬಾಬ್‌ಗೆ "Old Ski Snoot" ಅನ್ನುವ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ಬಾಬ್ ಹೋಪ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ. ಹುಟ್ಟಿನ ಹೆಸರು. ಲೆಸ್ಲಿ ಟಾನ್ಸ್ ಹೋಪ್. 1907ರಲ್ಲಿ ಬಾಬ್ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಮೆರಿಕದ ಕ್ಲೀವ್‌ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ವಲಸೆ ಹೋದರು. ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಾಬ್ ಅಮೆರಿಕದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ ನಟ, ನಗೆಗಾರನಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಥೆ.

ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಭವದ ಒರೆಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತೀಡಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೋರಲು ಬಾಬ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶವೆಂದರೆ ವೊಡ್‌ವಿಲ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು. ಇಪ್ಪತ್ತು, ಮೂವತ್ತರ ದಶಕಗಳ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಈ ವೊಡ್‌ವಿಲ್ ಆಟಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದವು. "ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿ" ರೀತಿಯ ಈ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ. ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಹಾಸ್ಯಭರಿತ ಕಿರುನಾಟಕಗಳು, ಕೀಟಲೆ ನರ್ತನಗಳು (Strip tease), ಹಾಸ್ಯ ಹರಟೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು ಹೊಸ ಹಾಸ್ಯಗಾರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಅಖಾಡವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಬ್‌ನ ಹಾಸ್ಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಶು ಭಾಷಣದ ರೂಪ ಎನ್ನಬಹುದು. ಭಾಷಣ ಅಲ್ಲ, ಆಶು ಹರಟೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು Ad-libbing ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬ್ ಹೋಪ್‌ನ Ad-libbing ಪರಸೆಯ ಹಲವು ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

"ನಾವು ಓಕ್ಲಹಾಮಾ ಸೇರಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಇಲ್ದೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಗಿತ್ತು ಅಂದ್ರೆ, ಮರಗಳು, ನಾಯಿಗಳನ್ನ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದವು. ನೆಬ್ರಾಸ್ಕ ಸೇರಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಂಪ್‌ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಗುಂಡು ಸೂಜಿ ಕೂಡ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ರು. ಚುಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಲಿ ಅಂತ"

"ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಅನಂತರ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಕಾರುಗಳು ಬರ್ತಿದ ರೀ. ಏನೆಲ್ಲಾ ಸೊಬಗು ಅಂತೀರಾ ಈ ಕಾರುಗಳಿಗೆ. ಕಿಟಕಿ ಗಾಜು ಏರಿಸೋಕ್ಕೆ, ಇಳಿಸೋಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒತ್ತು ಗುಂಡಿ. ಮೇಲಿನ ಛಾವಣಿನ ಏರಿಸೋಕ್ಕೆ, ಇಳಿಸೋಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒತ್ತು ಗುಂಡಿ. ಕೊನೆಗೆ ಕಾರಿನ ಬೆಲೆ ಏರಿಸೋಕ್ಕೆ, ಇಳಿಸೋಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಒಂದು ಒತ್ತು ಗುಂಡಿ. ಅದನ್ನ ಒತ್ತಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮುಂದೆ ಅದು ಕಾರಿನ ಬೆಲೆನ ಏರಿಸಿ, ನಾಲಗಾರರ ಮುಂದೆ ಬೆಲೆನ ಇಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೆ. ಈ ಕಾರು ತಯಾರಕರು ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮಾಡಲ್ ಬೇರೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಯಸಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಕಳಿಕೆ ಬರಿಸೋ ಹಾಗಾದ್ರೆ ಒಂದು ಗುಂಡಿ ಒತ್ತಿದರೆ ಸಾಕು, ಒಬ್ಬ ಐರಿಷ್ ನಗೆಗಾರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಗಿ ಅವಳನ್ನ ನಗಿಸಿ ಹದ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಒಳ್ಳೇ ಮೋಜಿನ ಕಾರುಗಳಿವೇರಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ"

"ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಕೊಂಡಾಗ ನನಗೆ ನಾಲ್ಕೇ ಟಯರುಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ರು. ಐದನೇದು ಎಲ್ರೀ ಅಂತ ಅಂಗಡಿಯವನನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಅವನೇನಂದ ಗೊತ್ತೆ ? 'ನಿಮ್ಮ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಾನೇ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ' ದೊಡ್ಡೋರು ಅಂದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪಾನೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ ಈ ಹುಡುಗರಿಗೆ" (ಬಾಬ್ ಬೊಜ್ಜಿನ ಆಸಾಮಿ.)

"ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಪುನಃ ಕ್ಲೀವ್‌ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋದೆ. ಜನ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು ಅಂತೀರಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಳಿರು ತೋರಣಗಳು. ನಾನು ಓದ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಳೇ ಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸನ್ನ

ನಾನಿದ್ದಾಗ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೇ ಇಟ್ಟಿದಾರೆ. ಅದೇ ಕುರ್ಚಿ. ಅದೇ ಮೇಜು. ಅದೇ ಶಾಯಿ ಕುದಿಕೆ. ಆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಫಲಕ. "ಬಾಬ್ ಹೋಪ್ ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದ' ಅಂತ"

ಬಾಬ್ ತನ್ನ ಎಳೆತನದ ಊರಾದ ಕ್ಲೀವ್‌ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮೇಯರ್ ಹಾಗೂ ಹಳೆಯ ಒಡನಾಡಿ ಲೌಷೆ, ಬಾಬ್‌ನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಒಂದು ಸತ್ಕಾರಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆ :

ಲೌಷೆ :– ಬಾಬ್, ನೀನು ನಮ್ಮ ಕ್ಲೀವ್‌ಲೆಂಡ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರೋ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾರ್ದಿಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಬಾಬ್ :– ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ? ನಾನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ ? 1928ರಲ್ಲೇ ನಾನು ಈ ಊರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದ.

ಲೌಷೆ :– ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ, ಬಾಬ್. ನೀನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ, ನೀನೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ.

ಬಾಬ್ ಹೋಪ್ ಬರಿಯ ಹಾಸ್ಯಗಾರನಾಗಿರುವುದರಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿಪಡಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಪಡೆಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಮನರಂಜನೆ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಾಬ್ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದ. ಅಮೆರಿಕದ ಸೈನಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಟ, ನಟಿಯರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ಅಲೆದಾಡಿ, ಬಾಬ್ ತನ್ನ 'ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಸೈನಿಕರ ಅಭಿಮಾನ, ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದ. 'ಗುಂಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಸ್ಯ' ಎಂಬುದು ಬಾಬ್‌ನ ತತ್ವ. ಈ ಸೈನಿಕ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಬ್ ಹಾರಿಸಿದ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿಗಳ ಸ್ಯಾಂಪಲ್‌ಗಳು :

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ಸೂಚಿಸುವುದು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ. ಮಕ್ಕಳು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿಯರು "Mus'nt point" ಅನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ತುಂಬು ವಕ್ಷದ ಜವ್ವನೆ ಸ್ವೆಟರ್ ಧರಿಸಿ, ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಬಾಬ್, "Mus'nt point" ಅಂತ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನಂತೆ !

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಾಲೇಜ್ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರ ನಟಿ ಅನಿಟಾ ಎಕ್‌ಬರ್ಗ್‌ಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಬಾಬ್‌ಗೆ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಅನಿಟಾಳದ್ದು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಒಳ್ಳೇ ಅಂಗ ಸೌಷ್ಠವ — ರಾಜಾ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಬೇಲೂರಿನ ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯರ ಶಿಲ್ಪಗಳಿಗೆ ರೂಪದರ್ಶಿನಿಯಾಗಬಹುದಾಗಿದ್ದಂತಹ ಮೈ ಮಾಟ. ಬಾಬ್ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

"ಮಿಸ್ ಅನಿಟಾ ಎಕ್‌ಬರ್ಗ್ ಅವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ"

ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಅನಿಟಾಳನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ನೋಡಿ,

"What a campus!" ಅಂತ ಉದ್ಗರಿಸಿದನಂತೆ.

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಪೆರೇಡ್ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬಾಬ್ ಹೋಪ್‌ಗೆ, ಆ ಪೆರೇಡಿನ ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಮೇಯರ್ ವಿನ್ಸೆಂಟ್ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಬ್ಬ ಮಾಜಿ ಮೇಯರಂತೆ, ವಿನ್ಸೆಂಟ್ ಸಹಾ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯ ಬಹುಪಾಲು ಸಮಯವನ್ನು ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬಾಬ್ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ:

"ಪೆರೇಡ್ ಒಳ್ಳೇ ಮಜಬೂತಾಗಿದೆ. ಪೆರೇಡಿನ ಸಾರ್ಜೆಂಟ್ ಖಾಕಿ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ರಥದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಸುಂದರಿ ಪಿಂಕ್ ಬಣ್ಣದ ಮನಮೋಹಕ ಸ್ಕರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಜನಪ್ರಿಯ ಮೇಯರ್ ವಿನ್ಸೆಂಟ್ ಬಿಳೀ ಸೂಟು ಧರಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ"

ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಾಬ್‌ಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ದೇಶದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸನ್ಮಾನ ದೊರೆಯಿತು. ವೈಟ್ ಹೌಸ್ ಸಮಾರಂಭವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಬಾಬ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿವು.

"ಅಮೆರಿಕದ ಪಡೆಗಳಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ನೀಡಲೆಂದು ನಾನು ಕೈಗೊಂಡ ಅನೇಕ ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಸನ್ಮಾನವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಷ್ಟು ಬಾರಿ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಸನ್ಮಾನ ನೀಡಿರುವುದಾದರೆ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನನಗೆ"

ಬಾಬ್ ಹೋಪ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕ ನೀಡಿದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ.

ಈಶಾನ್ಯ ಪಯಣ

ಡಾ॥ ಪ್ರಕಾಶ್

ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ಲೇನ್ ಹೆಸರು ಅಕ್ಬರ್ ಅಂತ. ಅದರ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೇ ದೊಡ್ಡಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಸರಿ, ನಾನೂ ಮೊಗಲರ ತರಹ ಜಪಾನ್ ದಂಡ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ತಿದೀನಿ ಅಂತ ನಗು ಬಂತು. ನನ್ನ ನಗು ನೋಡಿ ಮುಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ಶಿಲಾ ಬಾಲಿಕೆ ನಕ್ಕಿತು! ಅದೇ ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಹೋಸ್ಟೆಸ್! ಕೈ ಮುಗಿದು, ಶಿಲಾ ಬಾಲಿಕೆ ತರಹಾನೇ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು! ನಾನೂ ಕೈ ಮುಗಿದೆ. ಬಾಗಿಲೊಳು ಕೈ ಮುಗಿದು ಅಂತ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. ನನ್ನ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಪಾಸ್ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸೀಟಿಗೆ ಗೈಡಿದಳು. ಸುಬ್ಬು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕ್ಯಾಮೂಡ ಜಾವಿಸಿದ. 'ನೋಡ್ರೋ! Ample leg space ಅಂತ ಕೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಇದಾ' ಅಂತ ನಕ್ಕ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ತೋರಿಸೋ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲವಲ್ಲೋ ಅಂತ ಪೇಚಾಡಿದೆ. ಈ ಸೀಟಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಅಡ್ವಾಂಟೇಜ್ ಅದೇ! ಹಳೇ ಹಿಂದೀ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದ. ಸುಬ್ಬು ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆ ತೆಲುಗು ಅಂತ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಕಿವಿ ಫೋನ್‌ಗಳನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟೆ.

ಗಗನ ಸಖಿಯರು ಬಂದರು ಪಾನೀಯಗಳ ಸರಬರಾಜಿಗೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ತೆತ್ತು ಬಿಯರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಎಷ್ಟು? ಅಂದೆ. ಎರಡು ಡಾಲರ್ ಅಂತ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ರೂಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದೆ. ಅವಳು ನಕ್ಕಳು. ಸುಬ್ಬು ಪೈದವ ಇಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ ಕಣ್ರೋ! ಡಾಲರ್ ಕೊಡು ಅಂದ. ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಭಾರತದ ಗಗನದಲ್ಲೇ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇದೀವಿ, ಇಲ್ಲೇ ಡಾಲರ್ ಕೇಳ್ತಾಳಲ್ಲ ಅಂತ ರೇಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಂ ರೂಪಾಯಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತು, ಈಗ ಗಗನದಲ್ಲೂ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿ ಆಯ್ತು! ಎರಡು ಡಾಲರ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಯರ್ ಕೊಂಡೆ. ಪ್ಲೇನಿನ ಪೈಲಟ್‌ನ ಧ್ವನಿ ತೇಲಿ ಬಂತು. 'ನಾವೀಗ 35 ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರ್ತಿದೀವಿ. ಕೆಳಗಿರೋದು ಬರ್ಮಾ. ಈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಗ್‌ಕಾಕ್ ತಲಪಲು ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರು ಏಳು ಘಂಟೆ'. ಗಗನ ಸಖಿಯರ ತಂಡ ಚಡಪಡಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿತು. ಊಟ ಸರಬರಾಜು ಆಗಬೇಕಲ್ಲ. ನಾನೇನೋ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಕ್ಷೇಮ ಅಂತ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ. ಮೆನು ಏನು ಗೊತ್ತೆ? ಕಟ್ಲೆಟ್, ಒಂದು ತರಹ ಚಿತ್ರಾನ್ನ (ಊರು–ದೆಹಲಿ; ವಂಚ

ತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್ ನಳಪಾಕ; ಬಾಣಸಿಗ—ಪ್ರಾಯಶ: ಕೇರಳದವರು!) ಅಂದ ಹಾಗೇ ಬಾಣಸಿಗ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಅಂತಾರೆ ಗೊತ್ತೆ? ಅವನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಗ! ಅದಕ್ಕೇ! ಖಾರದ ಅಡಿಗೇನ ಶಮನ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಹಣ್ಣು, ಐಸ್ಕ್ರೀಂ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲೋ ಕಾಲೇಜ್ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ ಸಯೋನಾರಾ ಚಿತ್ರದ ಅರೆ-ಅಳಿಸಿದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಡತೊಡಗಿದವು.

ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎದ್ದಾಗ ಬ್ಯಾಂಗ್‌ಕಾಕ್ ತಲಪಿದೀವಿ ಅಂತ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಯಾತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ಸರಸರನೆ ಇಳಿದರು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಪಾನ್ ನೋರೇ ಇರಬೇಕು, ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಸಾಕ ಅಂದೆ. ಒಂದು ಘಂಟೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿರಾಮ. ಆದರೆ ನೀವು ವಿಮಾನ ಇಳಿಯೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಿರೀಕ್ಷಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಜಪಾನೀ ಯಾತ್ರಿಕನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಟಪ್ ಟಪ್ ಅಂತ ನೀರು ಹನಿ ಬಿತ್ತು! ಅವನು ಚಕಿತನಾದ. ಮೇಲೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ನೀರು ಸೋರ್ತಾ ಇದೆ! ಅದೂ ಬಾಗಿಲಿನ ಸಂದಿಯಿಂದ! ಹೊರಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಬರ್‍ತಾ ಇತ್ತು. ಗಗನ ಸಖೀನ ಕರೆದು ಕೇಳಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಜೀವ ಭಯ ಶುರು! ಅಲ್ಲ, ಈ ನೀರು ಸೋರೋ ವಿಮಾನ, ಹಳ್ಳೀ ಬಸ್ಸಿನ ತರಹ ಆಯ್ತಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಸಾಕ ಸೇರೋದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಂತ ನನ್ನ ಭಯ ನೋಡಿ ಸಖಿ ನಕ್ಕಳು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಾಗ ಬಾಗಿಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲ ಇರುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ! ಹಾರುವಾಗ ಪ್ರೆಷರೈಸಾಗುತ್ತೆ! ಏನೂ ಅಪಾಯ ಇಲ್ಲ ನೀವೇನೂ ನೆನೆಯೋದಿಲ್ವಲ್ಲ ಈಗ ಅಂದಳು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಹೊರಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ತಾಯಿ ಅಂದೆ. ಪ್ಲೇನ್ ಮೇಲಿರೋ ಕೆಂಪು ದೀಪ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗ್ತಾ ಇಲ! ಅದನ್ನ ಸರಿ ಮಾಡುವ ತನಕ ಹೊರಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಉತ್ತರ. ನೀರು ಸೋರೋ ಮನೆ, ದೀಪ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಂ ಮನೇ ತರಹಾನೇ! ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೋರು ನಮ್ಮನ್ನ ಹೋಂ ಸಿಕ್ ಆಗದೇ ಇರಲಿ ಅಂತ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಜಪಾನೀ ಯಾತ್ರಿಕ ಒಂದು ದಪ್ಪ ಹ್ಯಾಟ್ ಧರಿಸಿದ್ದ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಅನುಭವ ಇದೆ ಇವನಿಗೆ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲೇ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದೆ! ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ವಿಮಾನ ಒಸಾಕ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಹಾರಿತು. ಬ್ಯಾಂಗ್‌ಕಾಕಿನಿಂದ.

(ಸಶೇಷ)

ಆಶಾ

ಎನ್. ಎಸ್. ಚಿದಂಬರ

ಪಾಕ್ಸ್ಟಾಂಪು ಚೂಡಿದಾರ್ ಕುರ್ತಾ
'ಕೇರ್‌ಫ್ರೀ' ನಗುವನ್ನ ನಗ್ತಾ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಿಂಚನ್ನ ಹರಿಸ್ತಾ
ಬಂದಿದ್ಲು ಬಜಾರಿಗೆ ಆಶಾ
ಹುಚ್ಮನಸಿನ ಹತ್ಮುಖಗಳಲೂ ಆಶಾ । ॥೧॥

ಎರಡೂ ಕಣ್ಣೊಳಗಿದ್ದ ಕರಿದುಂಬಿ
ಅವಳ ಮುಖಕೆಲ್ಲಾ ಜೀವಕಳೆ ತುಂಬಿ
ಆಗಿ ಎಲ್ಲಾರ ಕಣ್ಣೊಳಗಿನ ಗೊಂಬಿ
ಬಂದಿದ್ಲು ಬಜಾರಿಗೆ ಆಶಾ
ಹುಚ್ಮನಸಿನ ಹತ್ಮುಖಗಳಲೂ ಆಶಾ । ॥೨॥

ಹಿಡಿಗೈಲಿ ಹಿಡಿಸುವ ಟೊಂಕ
ಇತ್ತು, ನವಿಲಿನ ನಡಿಗೆಯ ಬಿಂಕ
ಹಾರುವ ಮೇಲುದೆಯೋ ಪುಖಾ
ಬಂದಿದ್ಲು ಬಜಾರಿಗೆ ಆಶಾ
ಹುಚ್ಮನಸಿನ ಹತ್ಮುಖಗಳಲೂ ಆಶಾ । ॥೩॥

ಅಗ್ಬಿಟ್ಟ್ಯ ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣು
ಆನಂದ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಣು
ಹಲವರ ಆಸೆಗೆ ಮಣ್ಣು
ಹಾಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು ಆಶಾ
ಹುಚ್ಮನಸಿನ ಹತ್ಮುಖಗಳಿಗೂ ಆಶಾ । ॥೪॥

ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ, ಹೊಸಬೆಳಕನು ಸೂಸುವ ಸೀರೆ
ಕೊರಳಲ್ಲಿ, ಹೊಳೆಯುವ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸರಧಾರೆ
ಉಟ್ಟಿದ್ಳು ರೇಶಿಮೆಯ ಸೀರೆ
ಬಂದಿದ್ಲು ಬಜಾರಿಗೆ ಆಶಾ
ಹುಚ್ಮನಸಿನ ಹತ್ಮುಖಗಳಲೂ ನಿರಾಶಾ ॥ ॥೫॥

ಟಿಪ್ಪೂ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಸ್ನೇಹಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು, ಅಲ್ಲಿ ನಾಯಿಮರಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ. ಆರು ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ತಮ್ಮದಾದರೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಸ್ನೇಹಾಗೆ ಸದ್ಯ ಮರಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಗಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಮರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್ ಸೀರಿಯಲ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದವಳಾದ ನನಗೆ ತವರೂರಿನ ಹಂಬಲ ಹಿಡಿದು ಈ ನಾಯಿಮರಿಗೆ ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡೋಣವೆಂದೆ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಟಿಪ್ಪೂ ಕಥೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಟಿಪ್ಪೂವಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪೂರ್ತಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮೊದ ಮೊದಲಿಗೆ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ. ಆಮೇಲೆ ನಾಯಿಮರಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಾ ಮನೆ ಮಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಮತೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಭಾರತವನ್ನೇ ಕಾಣಬಹುದು. ನಾನು ಕಸ್ತೂರಿ ಕನ್ನಡದವಳು. ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯವರು ಕೊಂಕಣಿ ಮಾತಾಡುವ ಜನ. ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮರಾಠಿ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳು ಇಂಗ್ಲಾಭಿಮಾನಿ. ಪತಿ ದೇವರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾದ ಹಿಂದಿಯೇ ಮೆಚ್ಚು. ಕೆಲಸದವಳು ಗುಜರಾತಿ. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಾಲಿ ಭಾಷೆಗಳು. ಈ ಭಾಷಾ ಪುರಾಣ ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅಂದರೆ, ಈ ಲೇಖನದ ನಾಯಕನಾದ ನಮ್ಮ ಟಿಪ್ಪೂವಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಟಿಪ್ಪೂವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತೆಂದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಟಿಪ್ಪೂವಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಅದು ಆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸತೊಡಗಿತು.

ಕಸ್ತೂರಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾನು "ಟಿಪ್ಪೂ, ಹಾಲು ಕುಡಿಯಪ್ಪ" ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಕೊಂಕಣಿಯಲ್ಲಿ "ರಾಣ್ಯಾ, ಯೋರೇ" ಎನ್ನುವರು. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳು "ಹಾಯ್ ಬಡ್ಡಿ ವೆಚ್ ದ ಪೇಪರ್" ಎಂದರೆ ಟಿಪ್ಪೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಪೇಪರ್ ತರುವುದು. ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು "ತುಝೆ ದೂದ್ ಪೀವೂನ್ ಟಾಕ್" ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಲನು ಕುಡಿಯುವುದು. ಪತಿ ದೇವರು "ಜನಾಬ್. ಫಿರ್‌ನೇ ಕೇಲಿಯೇ ಆಯೇಂಗೆ"? ಎಂದು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಶ್ವಾನ ಮರಿ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಮ್ರಾಟನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು

ಸರಿ, ನಮ್ಮ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅವರ ಕೀರ್ತಿ ಪಣಜಿಗೆಲ್ಲಾ ಹರಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಊರಿನ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪೂವಿನ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿತು. ಕೆನೆಲ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರು ವಿಶೇಷ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಸಿ, "ಸಕಲ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನಿ" ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು ! ದೂರದರ್ಶನದವರು ಟಿಪ್ಪೂವಿನ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದರು. ಈಗ ಟಿಪ್ಪೂವಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಇವರು ಟಿಪ್ಪೂವಿನ ಮನೆಯವರು ಎಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಡೆ ಜನ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೂ ಸಂತೋಷ. ಜಂಬವೆಂತಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ನಾಯಕ ಯಾರೋ ಮಂಕಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಮೊದಮೊದಲು ನಮಗೂ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು "ಅಮ್ಮಾ, ಯಾಕೋ ಟಿಪ್ಪೂ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ಟಿಪ್ಪೂವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಜ್ಞರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದ ಅವರು ಅದರ ಆರೋಗ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು ಆದರೆ ಟಿಪ್ಪೂ ಮಾತ್ರ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡದು. ತನ್ನ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಸುತ್ತಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡದು. ಕನ್ನಡ ಕಸ್ತೂರಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ, ಉಹೂಂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಜಗ್ಗದು ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಟಿಪ್ಪೂ ಸರಿಯಾದರೆ ಐದು ತುಪ್ಪದ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವೆನೆಂದು ಹರಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು ಕೆಲಸದವಳು ಫಕೀರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಾಯಿತ ತಂದು ಟಿಪ್ಪೂವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು; ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಪತಿ ಯಾರ ಮೂಲಕವೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಟಿಪ್ಪೂವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನುರಿತವರಾದ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು

ಆ ವೈದ್ಯರು ಟಿಪ್ಪೂವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ "ಇದು ಒಂದು ತರಹದ Protest syndrome ತನಗೆ ಆಗದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣ ತಿಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕಾರಣ ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯೋದು ಅಂತ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಹಳೆ ಪೇಪರೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ ?

"TIPPU SERIAL NOT TO BE TELECAST IN KANNADA"

ಇದು ಜಗತ್ತು

ಮೂರು ಕಾಸಿಗೆ ಹೆಸರ ಮಾರಿಕೊಂಡು
ಮುಠ್ಠಾಳನಾದವನು
ಮುಷ್ಕರದ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು !
ಮೇಳ ಸಂಘಟಿಸಿ ಹಗಲಿರುಳು ಹೋರಾಡಿ
ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಜೀವ್ಗತೇದವನು
ಗುರುಪಿನಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನಾದನು !

* * * *

ಸುಖ ದುಃಖ

ದುಃಖದ ಕೋಡಿಯಲ್ಲಿ
ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದಾಗ
ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು,
ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊರಳಾಡುವಾಗ
ಲಂಪಟತನ ಗರಿಗೆದರಿತ್ತು !

ದೊಡ್ಡರಂಗೇಗೌಡ

ಪತ್ತೇದಾರ ಟಕ್ಲೂ

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

"ಅಂಬುಜ, ಅಂಬುಜ, ನಿಮ್ಮನೆ ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಿದ್ದಿದ್ಯಾ?" ಜಯ ಕೂಗಿದಳು.

"ಇಲ್ವಲ್ಲೇ. ಏನೂ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ, ಯಾವ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲಾ ?"

"ಇವ್ರ ಎರಡು ಬನಿಯನ್, ಮೂರು ಟವೆಲ್, ಅಂಡರ್‌ವೇರ್, ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಕಣೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸಾ ಹೊಸದು"

"ಏನಾಯಿತ್ರೀ ?" ಪೋಲೀಸ ಮನೆ ಗಿರಿಜಮ್ಮ ಇಣಿಕಿ ಕೇಳಿದರು.

"ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕಣ್ರೀ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರು ಘಂಟೆಗೇ ನೀರು ಬರೋವಾಗ್ಲೆ ಒಗ್ದು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ" ಜಯಳಿಗೆ ಅಳು ಬಂದಿತ್ತು.

"ಸಾಕಾಗಿದೆಯಪ್ಪಾ ಈ ಕಳ್ಳರ ಕಾಟ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಸಾಮಾನು ಒಂದೆ ಇಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಳಾದ್ದು ಮಳೆ ಬೇರೆ. ಒಳಗೆ ಹರಿವಿದ್ರೆ ವಾಸ್ನೆ, ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಈ ಪಾಡು" ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಧ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಉದ್ಗರಿಸಿದಳು.

"ಅಲ್ರೀ, ಬರೀ ಪಂಚೆ, ಟವಲ್, ಬನಿಯನ್‌ಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲಾ, ಕಾರಣ ಏನೂಂತೀರಿ?" ಗಿರಿಜಮ್ಮ ಗಗ್ಗರು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರ್ಲಿದ್ರು.

"ಎಲ್ಲಾ ಆ ಸನ್ನಾಲೀ ಕಳ್ಳರದ್ದೇ ಕೆಲಸ. ಎಷ್ಟು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ. ದಿನಾ ಪೇಪರಲ್ಲಿ ನೋಡ್ತಾ ಇಲ್ವೆ ? ನಾಲದಕ್ಕೆ ನಾವು ಮೈಸೂರಿನವರು ಎಲ್ಲಾರೂ ನಂಬಿ ಬಿಡ್ತೀವಿ" ಕಳ್ಳತನದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಹರಟೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕು ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿದರೆ ಆಗುವ ಸರಸ ಗಾಸಿಪ್.

*   *   *   *

ಜಯ ತುಂಬಾ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದಳು. ತಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ತೆತ್ತು ಆ ಟ್ಯಾನ್‌ಟೆಕ್ಸ್ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಳು. ಗಂಡ ನಟರಾಜನಿಗೋ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಕೋಪ. ಇನ್ನು ಸಂಜೆ ಕಾದಿದೆ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ. ದಿನವಿಡೀ ಜಯ ಮಂಕಾಗಿದ್ದಳು.

ದೇವರ ದಯೆ. ಸಂಜೆ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಅವನ ಕಸಿನ್ ಟಕ್ಲೂ ಬಂದ. ಅವನಿಗೀಗ 20 ವರ್ಷ. ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಬೋಡು ತಲೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆವನ ಮುದ್ದಿನ ಹೆಸರು "ಟಕ್ಲೂ" ಎಂದಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು "ಮನೋಹರ" ಎಂದು ಯಾರೂ ಕರೆದಿದ್ದು ಕಾಣೆ. ಅವ ಬಹಳ Lively, friendly ಮತ್ತು Social ಉ. ನಗು ನಗುತ್ತಾ, ಏನಾದರೂ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದ ಟಕ್ಲೂ ಇದ್ದರೆ Time ಹೋದದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಯಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟು. ಬಟ್ಟೆ ಹೋದ ವಿಷಯ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ಳು. ನಟರಾಜ ಎಂದಿನಂತೆ ಕೂಗಾಡಿದ. "ಮನೇಲೇ ಇದ್ದು ನಾಕು ಬಟ್ಟೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೊ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ, ನೀನು ಈ ಕಾಡುಹರಟೆಗೆ ಹೊರಡ್ತೀ. ಎದುರುಗಡೆ Parkನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ observe ಮಾಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರ್ತಾರೆ. ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬಟ್ಟೇನ ನಾನೇ ಒಕ್ಕೊಂಡು ಆಫೀಸಿಗೇ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹರವಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ" ಎಂದು ರೇಗಿದ.

ಟಕ್ಲೂಗೆ ಮುಜುಗರವಾಯಿತು. "ಅಣ್ಣಾ! ಈ ಬೀದೀಲಿ ಹೀಗೆ ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ದಿನ ಕಳ್ಳತನ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ರೂ ಎಲ್ರೂ ಸುಮ್ನೆ ಕೂತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ನೀನು ಎಷ್ಟೊಂದು Detective novels ಓದ್ತಾ ಇದ್ದೆ! ಅತ್ತಿಗೆ, ನೀವು ಏನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಆ ಕಳ್ಳನ್ನ ಹಿಡೀತೀನಿ. ಹ್ಯಾಗೂ 15 ದಿನ ರಜಾ ಇದೆ" ಎಂದು ಎಲ್ಲಾರ್ಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.

* * * *

ಟಕ್ಲೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನಾಗೇಶ, ಕೃಷ್ಣ. ಪ್ರಸಾದು ಎಲ್ಲಾರನ್ನೂ ಜೊತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಹಗಲು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಎರಡು ದಿನ Without any result, ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾರದ್ದೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗಿತು, ಅಷ್ಟೇ! ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ದಿನ ರಾಮರಾಯರ ಮನೇಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಅಜನ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಹೊರಟರೆ,

ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ರಾತ್ರಿಗೇನೆ. ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹರವಿದ್ದ ಪಂಚೆ, ಟವಲ್ ನಾಪತ್ತೆ! "ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕೊಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರಬೇಕು" ಅಂತ ಒಬ್ಬರು ಅಂದ್ರೆ, "ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ ಕಾಟ ಇರ್ಬೇಕು" ಅಂತ ಇನ್ನೊಬ್ರು. ಟಕ್ಲೂಗೆ ತಲ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಊಟದ ಮನೇಲಿ ಹರವಿದ್ದ ಬಟ್ಟೇನ ಹಾಲಿನ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕೊಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ! ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತ.

ಮತ್ತೆರಡು ದಿನ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳು ಘಂಟೆಗೆ ಎದ್ದ. ನಟರಾಜ ಇನ್ನೂ ಎದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಯ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಫಿ ಹೀರಿ, ಪೇಪರ್ ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ, ಟೆರೇಸ್ ಮೇಲಿದ್ದ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕ್ ತುಂಬಿದೆಯೋ, ಇಲ್ವೊ ಅಂತ ನೋಡಲು ಹೊರಟ. ಮೇಲಿನ ಮನೆ ಗಿರಿಜಮ್ಮನ ಮನೇಲೂ ಯಾರೂ ಎದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ Staircase ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಬೆಳಗಿನ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ತಕ್ಷಣ ಗರ ಬಡಿದವರಂತೆ ನಿಂತ. ಕೂಗಲು ಹೋದರೆ ಧ್ವನಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಲುಗಳು ನಿತ್ರಾಣವಾದವು. ಎರಡು ನಿಮಿಷದ ಅನಂತರ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ. ಯಾರೋ ಪ್ಯಾರಾಪೆಟ್ ವಾಲ್‌ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಬಿಳೀ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಚಜ್ಜಾದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಟಕ್ಲೂ ನಡೆದ. ಆದರೆ ರುಮಾಲು ಸರ್ರನೆ ಓಡಿತು. ಇವನೂ ಓಡಿದ. ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡದ್ದೇನು? ರುಮಾಲಲ್ಲ. Clean ಆಗಿ ಒಗೆದಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳನೆ ಸ್ಯಾಂಡೋ ಬನಿಯನ್! Perfect ಆಗಿ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕೋತಿ. ಟಕ್ಲೂನ ಕಂಡಿದ್ದೇ ತಡ, ಅದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವಾರ್ಟೆ ಚೂರೊಂದನ್ನು ಬೀಸಿದ, ಬನಿಯನ್ ಬೀಳಲಿ ಎಂದು. ಕೋತಿ ಹುಷಾರು. ಅದನ್ನು ಮುಂಗಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಮರಾಯರ ಮನೆ ಮಾವಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು.

ಟಕ್ಲೂ ಜೆಟ್ ಸ್ಪೀಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಓಡಿದ. ತನ್ನ Squadನ ಕರೆದು ಕೋತಿಯನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ಅಣಕಿಸಿತು. "ತೋ, ತೊ" ಮಾಡಿತು. "ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗೋಣ. ಇಳೀಬಹುದು" ಅಂದ ನಾಗೇಶ್. ಮೂವರೂ ಶಟ್ರಿ ಮನೆ ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಅದರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ಅನಂತರ ಕೋತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ Compoundಗೆ ಹಾರಿ ಎದುರಿನ Parkಗೆ ಓಡಿತು.

ಇವರೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಟರು. Parkನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಜೀನ್ಸ್, ಟಿ. Shirt, Cooling-glass ಹಾಕಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿ ಹೋಯಿತು. ಅವ ಅದರ ಬೆನ್ನು ಸವರಿ ಬಿಸ್ಕತ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ Shoulder bagಗೆ ತುಂಬಿದ. ಈ ಮೂವರು ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದು ಕಂಡು, ಮಿಂಚಿನಂತೆ Parkನ ಬೇಲಿ ಹಾರಿ ದೌಡಾಯಿಸಿದ. ಕಳ್ಳ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಇವರ ಪೌರುಷದ ಕಥ ಕೇಳಿ "ಅಯ್ಯೋ! ಇದು ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಪ್ಪಾ! ಕೋತಿ ಕೈಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡ್ಸೋದು ಬಹಳ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿ" ಅಂತ ಗೌರಮಜ್ಜಿ ಅಂದಾಗ ಟಕ್ಲೂ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ.

ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮ

ಕೆ. ಎಸ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ನಿವೃತ್ತ ಕಾಡಾಧಿಕಾರಿ ಕಾಶೀನಾಥರಾಯರು ನೌಕರಿ ಸೇರಿದಾಗ ಈಗಿನ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲಾಗಲಿ, ಪೈಪೋಟಿಗಳಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಅಂತ ಮಾಡಿದರು. ಶುಲ್ಕ ಐದು ರೂಪಾಯಿ. ಇವರೂ ಕೂತರು. ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳು ಪಕ್ಷಪಾತದ ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಅಪಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರು. ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ತು. ಆದರ ಕಾಡಿಲಾಖೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಂದು ಅಪಘಾತ. ಅಂದರೆ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಆ್ಯಕ್ಸಿಡೆಂಟ್. ಅಪಘಾತದಿಂದ ಕೈಯೋ. ಕಾಲೋ ಮುರಿದುಕೊಂಡು, ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ನನ್ನ ಒಂದು ನಿಶ್ಶಕ್ತಿ ಏನಪ್ಪ ಅಂದರೆ—ನಿಶ್ಶಕ್ತಿ ಅಂದರೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ವೀಕ್ನೆಸ್ಸು—ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆಂಗ್ಲ ಪದಕ್ಕೆ ನಿಘಂಟಿನ ಅರ್ಥವನ್ನ ಕೊಡುವುದು. ಇದು ನನ್ನ ನಿಶ್ಶಕ್ತಿ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಪರ ಭಾಷಾ ಪದವನ್ನೇ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು ಭಾಷಾದ್ರೋಹವೆಂಬ ಭಯ.

ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನ ಊರು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಊರನ್ನ ಕಾಡುಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಬುದ್ಧವಾದ, ಸರ್ವ ಕಾಲಿಕವಾದ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನ ಬರೆದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ವಿಷಯ ಹೊಸದು. ಹಿತವಾದ ನಿರೂಪಣೆ. ಅಮೋಘ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಂಪು ಜನವಾದ ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯವರ ತನಕ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಸಂಯೋಗ. ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಹೊಸಬರು. ಆದರೆ ಮೇಧಾವಿ. ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡರು. ಓದಿಸಿ ಕೇಳಿದರು, ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಓದಿದರು, ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಯಿತು ಪ್ರಬಂಧಕಾರರನ್ನೇ ಕರೆಸಿ ತಿಳಿಯುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನ ಕಾಣಬೇಕಂತೆ ಅಂದಾಗ ದಿಟಕ್ಕೂ ಕಾಶೀನಾಥರಾಯರಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಆತ ಆಂಗ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹೊಸಬ. ತಾವು ಸ್ಮಾರ್ಥ

ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹಳಬ. ಆತನ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳೆಲ್ಲಿ. ತನ್ನದಲ್ಲಿ! ಮೇಲುಕೋಟೆ ಅಂಚಿನ ಪಂಚೆಯ ಕಚ್ಚೆ, ಎದೆ ಮುಚ್ಚುವ ಮೇಲಂಗಿ, ತಲೆಗೆ ಪೇಟ. ಕಾಲಿಗೆ ಮೆಟ್ಟು. ಪೇಟದ ಒಳಗಡೆ ಒಂದು ಮೊಳ ಉದ್ದದ ಹದವಾಗಿ ಸಾಕಿರುವ ಜುಟ್ಟು. ಹಣೆಗೆ ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ವಕೀಲ್ ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. "ಸ್ವಾಮೀ, ಕಾಶೀನಾಥರಾಯರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕೊಂಚ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಕೂದಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಜಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ ಮುಡಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ ಮುಜುಗರವಲ್ಲವೆ? ಜುಟ್ಟನ್ನ ತೆಗೆಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪೇಟಬೇಕಾಗ ಲಾರದು. ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆಯ ಆರ್ಭಟವನ್ನ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆದೀತು.

ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರ ಈ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ರಾಯರು ಆಗ ಹಾರಾಡಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಭಟಿಸಿದ್ದರು. ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ! ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವಾಗ! ಒಂದು ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಮುದ್ದಾಗಿ ಸಾಕಿದ್ದ ದಟ್ಟವಾದ ಕೂದಲಿಗೆ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡಿದರು. ಒಂದು ಜೊತೆ ಚಲ್ಲಣ ಹೊಲಿಸಿದರು. ಮುಚ್ಚುಗಾಲು ಮೆಟ್ಟು ತಂದರು. ಒಂದು ಜೋಡಿ ಕಾಲುಚೀಲ, ಎರಡು ಗುಂಡಿ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನ ಹೊಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನ ಬಳಸಿ ಮುಂದೆ ನೇತಾಡುವ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ "ಗಂಟು" ತಂದರು. ಅಂತೂ ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಸರ್ವಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಹೋಗಿ ಕಂಡರು. ಪ್ರಬಂಧದ ಅರ್ಥವನ್ನ ಪದರ ಪದರವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಊರು ಕಾಡಾಗುವುದು. ಕಾಡು ಊರಾಗುವುದು ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮ ವೆಂದರು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೈವದ್ರೋಹವೆಂದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಕಡಿ ಯಿರಿ, ಊರು ಬೆಳೆಸಿರಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಶ್ಲೋಕ ಒಂದಿದೆ ಎಂದರು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?"

"ನೂರು ಲಾರಿ ಮರ ಸಾಗಲಿ. ಒಂದನ್ನ ಹಿಡಿಯಿರಿ. ನೂರು ಲಾರಿ ಕಲ್ಲು ಹೋಗಲಿ. ಒಂದನ್ನ ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಅಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರಿ. ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಸಮತೋಲನ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ"

ಕಾಶೀನಾಥರಾಯರ ತರ್ಕವನ್ನ ಅದರ ಶೈಲಿಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ತಥಾಸ್ತು ಅಂದರು. ಇಂದಿಗೂ ಅದೇ ಪದ್ಧತಿ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ನೂರ ಒಂದನೆಯ ಲಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವುದನ್ನ ನಾವು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು!. ಕೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಓದಬಹುದು !

ಬರುವ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂದು ಮಂಗಳವಾರ ಕಾಶೀನಾಥರಾಯರಿಗೆ "ವೇದಾಂತ ವೈದ್ಯ" ಎಂಬ ಪದವಿ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭ.

ಜೈ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆ!

"ಮಯೋಪಿ" ಮೊನೂ ಮದುವೆ

ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ನಮ್ಮ ಮೊನೂ ನಿಮಗಲ್ಲಾ ತುಂಬ ಪರಿಚಿತಳು ಅಂದರೆ ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗ ಬಹುದಲ್ಲವ ? ಅವಳು ಯಾರಿರಬಹುದು ಅಂತ ನೀವೇನೂ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್ ಬ್ರೈನ್‌ನ Tease ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯಾರೂಂತ ನಾನೇ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ Prime time serialಗೆ ಕೊಂಚ ಮೊದಲು TV on ಮಾಡ್ತೀರಿ ಅಂತ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಆವಾಗ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ತುಂಬಾ ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ಬಂದು, ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ, ತುಂಬಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಬೂನಿ ನಿಂದ ಒಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಅವಳ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದ, ಅತಿ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಉಗುರುಗಳಿಗೇನಾದರೂ ಜಖಂ ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ ! ಮುಖವೇನಾದರೂ ಆಯಾಸದಿಂದ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇಲ್ಲ! ನಗು ನಗುತ್ತಾ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ—"ಮಾಧುರಿ ಸಾಬೂನನ್ನೇ ಬಳಸಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಜ್ವಲಗೊಳಿಸುವುದು" ಎಂದು. ಅಷ್ಟೇನೇ, ಅಂತೀರಾ ? ಇಲ್ಲಾ ! ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಧುಮುಕುವ ರಾಜಕಾರಣಿಯಂತೆ ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಸಾಬೂನಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು, "ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಿಳುಪನ್ನು ಬೀರುವ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ' ಸಾಬೂನನ್ನೇ ಬಳಸಿ" ಎಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ನೀವು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆದುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ತುಂಡು ಲಂಗದ, ತುಂಡು ರವಿಕೆಯ ಕನ್ಯೆ ಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಮನಮೋಹಕವಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರಿ, ಮೊಡವೆಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ ಹೇಳಿದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ "ಗ್ರೋವೆಲ್" ಟಾನಿಕ್ಕನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ, ಎರಡೇ ? ಅವಳು ಮಾಡೋ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಹೊರಟರೆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ! ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅವಳು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲವೆ ?

ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆನಂದ. ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತೆ

ಯಂಕ್ಟಿಯ ಜ್ಞಾಪಕ ತುಂಬಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಮೀನಳೇ ಯಂಕ್ಟಿ, ಯಂಕ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಮೀನಾ ಅನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ.

ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅಪತ್ತು ನೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದೆ TV ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಇವರನ್ನು "ರೀ" ಅಂದ.

"ಏನೇ ?" ಅಂದರು ಅಸಹನೆಯಿಂದ.

"ಇವಳು ನಮ್ಮೆಂಕ್ಟಿ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲವೇನ್ರಿ?"

"ಯಾವ್ನೋಳೆ ಅವಳು ?" ಅಂತ ಸಿಡುಕಿದರು.

"ಏನ್ರೀ, ಜ್ಞಾಪಕ ಇಲ್ವೇನ್ರಿ ? ನಮ್ಮದುವೇಲಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೇನೆ ಇದ್ಲಲ್ಲ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡು. ನನ್ನ ಜಡೆ ಸರಿ ಮಾಡ್ತಾ, ಹೂವು ಮುಡಿಸ್ತಾ, ಮದುವೆಯ ಮೂರು ದಿನಾನೂ ನನ್ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ಲಲ್ಲಾ?"

"ನಮ್ಮದುವೇನೇ ? ಸರಿ ! ನಿನ್ನಪ್ಪನ್ಜೊತೆ ಹಣಗಾಡೋದ್ರಲ್ಲೇ ಆಗ್ಹೋಯ್ತು. ಅಲ್ಲಾ ! ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಕೊಡ್ತಿ ದ್ದೇನು, ಚಿನ್ನದುಂಗರ ಹಾಕಿದ್ದೇನು ? ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಲ್ಲೇ ಮುಗ್ಸಿಬಿಟ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಹೋಗ್ಲಿ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಬೇಡ! ಅದನ್ನಂತೂ ಕೊಡ್ಸೊಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಪ್ಪಂಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋಣ ! ನಮ್ಮಿಕ್ಕೆ ಒಂದು Simple ಸೈಕಲ್ ಬೇಡ್ವೆ ? ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮಪ್ಪ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ತಿಕ್ಕಾಟದಲ್ಲಿ ನಾನಲ್ಲಿಂದ ಓಡ್ಹೋಗ್ದೆ ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ತಾಳಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ಹೋಮಾಂತ ಮಾಡ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹಸಿ ಸೌದೆ ತುರ್ದ್ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಸಿ ಬಿಟ್ರಲ್ಲಾ ? ಇನ್ನು ನಿನ್ನೆಂಕ್ಟಿನ ಬೇರೆ ನೋಡ್ತಾ ಕುತ್ಕೋತೀನಿ" ಅಂದ್ರು.

ಇವರು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೀಗೇನೇ ! ಏನಾದ್ರೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮಾತೂಂತಾ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಂತೆ ಪುರಾಣ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೋತಾರೆ. ತೆಪ್ಪಗಾದೆ. ಆದರೆ ಆಡಲಾರದ ಕೋಪಾನ ನನ್ನ ಪಕ್ಕ ಕೂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಗುಂಡನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲ ದಬದಬ ಗುದ್ದಿ, ತೀರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅತ್ತೆ ಮೇಲಿನ ಕೋಪ ಕೊತ್ತಿ ಮೇಲ್ತಾನೆ ?

ಸರಿ. ಮೂರನೆಯ ದಿನಾನೂ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಯಂಕ್ಟಿ ಉರುಫ್ ಮೀನಾ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ತುಂಬಿದಳು. ತಡೆಯಲಾರದೆ ಪುನಃ ಇವರನ್ನ "ರೀ, ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ರಿ— ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ—ಇವಳು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಯಂಕ್ಟೀನೆ ಅಲ್ಲವೇನ್ರಿ ?" ಅಂದೆ.

"ಹೌದು ! ನಿನ್ನ ಮೂಗನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಸಂಪಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಕಣ್ಣು ಅಗಲ ಮಾಡಿ. ಹೊರಗೆ ಇಣಕ್ತಿರೋ ಆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನ ಒಳದೂಡಿದರೆ ನೀನೂ ಸಹ ಆ ಸಿನೆಮಾ ನಟಿ ಮಾಧುರಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ತರಹ ಕಾಣ್ತೀ ಕಣೆ. ಈಗ ತೆಪ್ಪಗೆ Disturb ಮಾಡ್ದೇ ನೋಡ್ತೀಯೋ, ಇಲ್ಲ, ನಾನಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ಲೋ ?" ಅಂತ ನಮ್ಮ 7×7ರ ಬೆಡ್ ರೂಂ ಕಡೆಗೆ ಎದ್ದು ಹೋಗತೊಡಗಿದರು.

ಅಯ್ಯೋ! ಅವರಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದ್ರೆ ಕೆಲ್ಸಾನೆ ಕೆಟ್ಹೋಗುತ್ತೆ. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಈವಾಗೆಲ್ಲಾ ''Made for each other'' ಯುಗ ತಾನೇ ? ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಕೂಡದಲ್ಲಾ ! ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ, ಏನೇ ಮಾಡಲಿ, ಏನೇ ನೋಡಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ತಾನೆ ? ಒಳ್ಳೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಗೇ ನಾನೂ ಸಹ ! ಎಷ್ಟೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಿ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳು "ಕ್ಯಾರೇ" ಅಂತ ಸಹ ಮಾತನಾಡಿಸದಿರಬಹುದು. ಅವರೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಸಿನೇಮಾ, ಟಿ.ವಿ. ನೋಡಲಾಶಿಸುವವಳು ಆದ ಕ್ಕೆಂದೇ ಇರುವ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೆಗೆದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರ ದೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸುಖೀ ಪರಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ.

"ಸರಿ ! ನಿಮ್ಹತ್ರ ಮಾತಾಡಿ ಗೆದ್ದೋರ್‍ಯಾರು ? ಇನ್ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ಏನೂ ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ. ತಪ್ಪಗೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ನೋಡಿ" ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯ ಗಡುಸನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಯೋ, ಏನೋ, ನನ್ನನ್ನು ಒರಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಂಡ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡ್ಹೋಗಿ ತಮ್ಮಣ್ಣನ ಪಕ್ಕ ಕೂತ್ಕೊಂಡ.

ನಾನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ! ವೀಣಾಳ ಪೂರ್ವಾಪರ ಹುಡುಕಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಹಠ ತೊಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಿಂದ ಸಿನೆಮಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರವಲು ತಂದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ Model ಅಂತ ಹೇಳಿ ವೀಣಾ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಸರಿ ! ಅವಳಿಗೆ ಅಪತ್ತೇ ಒಂದು ಭರ್ಜರಿ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಹಾಕಿ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಬೋಧಿಸಿಲ್ವೇ. ಹಾಗೇ ನಾನು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಸುಮ್ನಿದ್ದೆ.

ಯಂಕ್ಟಿ, ನಾನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು. ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟದ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡ್ಲ್ ಮುಗಿಸಿ, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದವರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಗ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿ. ಪುರೋಹಿತರಾದ ಯಂಕ್ಟಿ ತಂದೆ ತಿಪ್ಪಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದೊಡ್ಡ

ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ. "In search of greener pastures" ಅಂತ. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮದ್ವೆ ಆದ್ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೋ ಉತ್ತರದ ಕಡೆ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ವಲಸೆ ಹೋದರು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಎಂಟು ಸಂತಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವಳಾದ ಯಂಕ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಈಗಲೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಅವಳ ಕನ್ನಡಕ. ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಂಚ ಮಂದವಿರಬಹುದೇನೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವಳು ನಡೆದುಕೊಂಡರೂ ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ! ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ 4'x1' ಇದ್ದ ನಮ್ಮ ಹಿಸ್ಟರಿ ಮಿಸ್ ಪದ್ಮಮ್ಮನ ಬೆನ್ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಿ, "ಏನೇ, ಸರಳಾ, ಒಳ್ಳೆ ಪೆದ್ದು ಪೆದ್ದಾಗಿ ಪದ್ಮಮ್ಮ ಮಿಸ್ ತರಹ ಕಾಣ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ, ಯಾಕೇ?" ಅಂತ Greet ಮಾಡ್ದಾಗ. ಅವರು ರೇಗಿ ಅವಳನ್ನ Head Mistress ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ್ರು. ನಮ್ಮ H.M. ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ, "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಾ ಅಂತ 100 ಸರ್ತಿ ಬರೆದು, ಮಿಸ್ ಹತ್ರ ಸೈನ್ ಹಾಕಿಸ್ಕೊಂಡು, ಅವರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳು. ಇಲ್ಲೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಬರಿ" ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ್ರಂತೆ. ಆಗ ಯಂಕ್ಟಿ H.M. ಹಾಕಿದ ಬಿಳಿಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು Table ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಅವರ ಬಿಳಿ ಸೀರೆ ಸೆರಗನ್ನ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಿದ್ಲೂ ಎಳೆದಿದ್ದಂತೆ. "What nonsens is this?" ಅಂತ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೆರಗನ್ನು ಎಳ್ಕೋತಾ ಇದ್ದಷ್ಟು ಇವಳದನ್ನು ಕಿತ್ಕೋತಾ ಇದ್ಲಂತೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೀತಂತೆ, ಪಾಪ! ಇವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಐಬಿದ್ರೂ ಇರಬಹುದೂಂತ. ಆವಾಗ H. M. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ. ಯಂಕ್ಟಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ಸೀಂತ ಹೇಳಿದ್ರಂತೆ. ಆಗಲೇ ಬಂದದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಆ ಕನ್ನಡಕ. ಜೊತೆಗೆ ಸೇರ್ತು ಕೂಡ "ಮಯೋಪಿ" ಅಂತ ಅಡ್ಡೆಸರು.

ಅವತ್ತು ನಮ್ಮ ವಠಾರದಲ್ಲೇನೋ ಗುಲ್ಲೋ ಗುಲ್ಲು. ನಾನೂ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಇಣಿಕಿ ನೋಡಿದೆ. ವಠಾರದೋರೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ತಮಾಷೆ ನೋಡ್ತಾ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೇ ಏನಾದ್ರೂ ವಿಶೇಷವಾದ್ರೆ—ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕ ಹಾಡ್ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಬಂದ್ರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರೂ—ಮುದುಕರು, ಯುವಕರು, ಯುವತಿಯರು, ಮಕ್ಕು, ಕೊನೆಗೆ ನಾಯಿಗಳು, ಕೋಳಿಗಳೂ ಸಹ—ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತ್ಕೊಳ್ಳತ್ವೆ. ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಬಂದೆ. ನೋಡಿದ್ರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್—ನಮ್ಮ ಮನೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣ್ತಿತ್ತು—ನಿಂತಿದೆ. ವಿದೇಶಿ ಕಾರಿರಬಹುದು. ಅದ್ರಿಂದ ಒಂದು ಅಪ್-ಟು ಡೇಟ್ ಅಮ್ಮಯ್ಯ ಇಳ್ದು, ಎಲ್ಲಾರನ್ನೂ ಏನೋ ವಿಚಾರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ನಾನೂ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯಿಯಿಂದ

ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತ್ಕೊಂಡೆ. ಅವಳು ನಮ್ಮ ತಡಿಕೆ ಗೇಟ್‌ನ ತೆಗೆದು ನಾಲ್ಕು ಕಣಗಿಲೆ ಗಿಡ, ಎರಡು ಚೆಂಡು ಗಿಡ ಇರೋ ನಮ್ಮ ಗಾರ್ಡನ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ನಾನೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದೆ. ಹತ್ತಿರ ಬಂದೋಳೇ ಅವಳು "ಏನೇ, ಗುಗ್ಗು! ಹೀಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ! ನಾನು ಕಣೆ" ಅಂದಳು. ತಕ್ಷಣ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕೋಯ್ತು. ಅವಳೇ ನಮ್ಮ ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟದ ಯಂಕ್ಟಿ. "ಏನೇ! ಯಂಕ್ಟಿ! ಎಷ್ಟು ಬದ್ಲಾಯಿಸ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯೇ? ಗುರ್ತೇ ಹಿಡಿಯೋದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲೇ?" ಅಂದ.

"ಹುಷ್! ಮೀನೂ ಅನ್ನು ಅಂತ ಬಾಯ್ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ. ತನ್ನ ತೋರ ಬೆರಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಮವಸ್ತ್ರಧಾರಿ ಡ್ರೈವರ್ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ ದಳು. ನಾನು ತಕ್ಷಣ ಒಳಗ್ಹೋಗಿ ನಮ್ಮಗ ಗುಂಡನ್ನ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ 7x7 ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ಹಾಕಿ ಬಂದ. ಸಧ್ಯ! ಯಾವುದೋ ಕೊಳಕು ಕೈಯಿಂದ ಆ ಚಮಚಮಾಂತಿರೋ ಅವಳ ಬಟ್ಟೇನ ಮುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಾನು.

"ಈಗ ಕುಳಿತ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಕಣೆ. Shooting ಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಇನ್ನೊಂದು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲಿರ್ತೀನಿ. ತಿರುಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಓಡ್ಬಿಟ್ಲು. ಓಡ್ತಾ, "ನಿನ್ನ ಕಾಗದ ಬಂತೂ ಕಣೆ" ಅಂದ್ಲು. ಆಹಾ! ಆ ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟದ ಯಂಕ್ಟಿ ಎಲ್ಲಿ, ಈ ಮೀನೂ ಎಲ್ಲಿ? ಅಜಗಜಾಂತರ.

ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬಾಲೂ ಬಂದ. "ಏನೇ ಅಕ್ಕ, ನಿನಗೇನೋ ಆ Model ಮೀನಾ ತುಂಬಾ ಗೊತ್ತಂತಲ್ಲೇ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್‍ತಾನೇ ಇರ್‍ತಾಳಂತಲ್ಲೇ? ಈಗೇನೋ ಒಂದೆರಡು Films ಗೂ ಸೈನ್ ಮಾಡಿದಾಳಂತಲ್ಲೇ? ನಮಗೆಲ್ಲಾ Shooting ತೋರ್‍ಸ್ಲೂಂತ ಹೇಳೇ ಅಂದ. ಬಾಲೂ S.S.L.C. ಹುಡುಗ. ಅವನಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರೋ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ತುಂಬಾ ಗುರುತೂಂತ ಹೇಳೋ ದೊಂದಭ್ಯಾಸ.

ಲೇ ಮೀನಾ, ನಿನ್ನದೊಂದು Shooting ತೋರ್‍ಸೆ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬಾಲೂನೂ ತುಂಬಾ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆಂದೆ. ಅವಳು ಕೊಂಚ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬಂದು "ಲೇ, ಗೌರಿ! ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎಲ್ರೂ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್‌ಗೆ ಬನ್ರೆ—ನಾನೇ ಕಾರನ್ನೂ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ Shooting ನೋಡ್ಬೋರಂತೆ. ಆದರೆ ನೋಡು. ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಆಂಟೀಂತ ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರಾ ಹುಷಾ ರಾಗಿರು. ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿಯೂ ನಾವಿಬ್ರೂ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್ಸ್ ಅಂತಾ ಬಾಯ್ಬಿಡ್ಬೇಡ" ಅಂತ ಏನೋ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳೋಳ ಹಾಗೆ ಮುಖದ ಹತ್ರ ಮುಖ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಿದಳು.

"ಲೇ! ಇದು ಮಹಾ ಮೋಸ ಕಣೆ. ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ. ನಾನು ನಿನಗಿಂತ ಎಂಟು ತಿಂಗ್ಳು, 15 ದಿವ್ಸ, ಮೂರು ಗಂಟೆ ಚಿಕ್ಕೋಳಲ್ವೇನೆ ? ನಮ್ಮ ಡೇಟ್ ಆಫ್ ಬರ್ತ್ ಇಟ್ಕೊಂಡು ಆವಾಗೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೇ ?"

"ಲೇ, ಗುಗ್ಗು! ನನ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಕಣೆ ನೀನು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಲು ಜೋರೂಂತ. ಸುಮ್ನೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೆ. ಕಣ್ಬಿಡೋಕ್ಮುಂಚೇನೇ ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಪುಸಕ್ ಅಂತ ಎರಡು ಮಕ್ಳ ತಾಯಾಗ್ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ನನಗಿಂತ 10 ವರ್ಷ ಹಿರಿಯವಳ ಹಾಗೆ? ಸಧ್ಯ! ನಾವಿಬ್ರೂ ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೂಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಬ್ರೈಟ್ ಫ್ಯೂಚರ್ ಹಾಳ್ಮಾಡ್ಬೇಡ"

ನಮ್ಮಪ್ಪ ನನಗೆ ಬೇಗ ಮದ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದೂ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಅನ್ನೋ ತರಹ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ನನ್ನ ಮುಖ ಕೊಂಚ ಕಂದಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನ ಕಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡೋ ಧ್ವನೀಲಿ "ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತೇ, ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು Struggle ಮಾಡಿದೀನೀಂತ ? ಅದೂ ಈ Positionಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ—ಅದರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಐದು ವರ್ಷ—ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟೆ ಗೊತ್ತಾ ?"

19ನೆಯ ಮತ್ತು 20ನೆಯ ವರ್ಷದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ—ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮಾಷೆ ಏನೋ ಅಂತ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗೇ ಕಂಡಳು. ಜೋರಾಗಿ ನಗೋಣ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ನಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತಾಳೋಂತ ಭಯ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಶೂಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಯುನಿಟ್‌ನೋರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕಂಡು 'ಆಂಟಿ' ಅಂತ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೇ! ನಾನು ತೆಪ್ಪಗೆ ಅವರ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ನಾವು ಹೊರಟು ಬರೋವಾಗ ಹಾಳಾದ ಇವಳು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೂ ನನ್ನ ಕಾಲ್ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ "ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ, ಆಂಟೀ" ಅನ್ನೋದೇ ?

ಆಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ದಿನ ಈ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಬಂದಳು. ತುಂಬಾ ಖುಶಿಯಾಗಿ ಕಂಡಳು. "ಏನೇ ?" ಅಂತ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಖುಶಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಗಿರಿಗಿಟ್ಲೆ ಸುತ್ತಿದಳು. ಒಂದಷ್ಟು ವಿಲಾಯತಿ ಢಂಗಿನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನ್ಸೂ ಮಾಡಿದಳು. "ಏನಂತೀಯೇ ನನ್ನದೃಷ್ಟಾನಾ! ತಿಪ್ಪಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಗಳು ಮೀನಾಳನ್ನು (ಆವಾಗಲೂ ತನ್ನೆನರು

ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ) ಬಿಜಿನೆಸ್ ಟೈಕೂನ್ ಸೀತಾರಾಂರಾಯರ One and only son ದಿನೇಶ್ ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕೋಬೇಕೂಂತ ಇದ್ದಾನಲ್ಲೇ! ಏನಮ್ಮಾ, I have reached my goal'' ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ಗಂಟೆಗಟ್ಲೆ ಕೂತಿದ್ಲು. ಅವರ ಮನೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ವಿವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ. ನನ್ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಯಾರೋ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಕಿವಿಚಿದ್ಹಾಗಾಗ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ರೂ ತೆಪ್ಪಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ಕೋತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಂತೂ ಯಂಕ್ಟಿ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಅದೃಷ್ಟ.

"ಲೇ! ನೀನು ನನಗೆ ಒಂದು ತರಹ Moral support ಕೊಡ್ಬೇಕು ಕಣೆ! (ನಾನು ನಿನ್ನ ಮದ್ವೇಲಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ವಾ? ಅನ್ನೋ ಧ್ವನಿ ಕೇಳ್ತಿತ್ತು). ನನಗೆ ಒಂದು ತರಹಾ ಗಾಬರಿಯಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳೇ ಮದ್ವೆ. ಆಮೇಲೆ ಯೂರೋಪ್ ಟೂರ್ ದಿನೇಶ್ ಜೊತೆ. ಆಹ್ಹಾ! ಹಾಗೇ International model ಆಗೋ ಛಾನ್ಸ್ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕನಸು ಕಾಣ್ತಾ ನನ್ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸ್ತಾ ಇದ್ಳು. ನಾನಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಡ್ತಾ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಸ್ಟೌನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕಾಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದ ಅವಳ ಮದ್ವೆ ದಿನ ಬಂದೇಬಿಡ್ತು. ಅವಳಿಗೆ Moral support ಕೊಡುತ್ತಾ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೇನೇ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಮುಹೂರ್ತ ಸಮೀಪಿಸ್ತಾ ಇದೆ. ಅವಳ ಪರ್ಸನಲ್ ಮೇಕಪ್ ಗರ್ಲ್ ತಲೆಯಿಂದ ಉಂಗುಷ್ಟದ ತನಕ ಅವಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಏನೋ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊರಗಿದ್ದ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ರೂಮಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದೇನು? ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತೆಯಾದ ಮೀನಾ ತಾನು ವಧು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮರೆತು ಉಟ್ಟಿರುವ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಗಾಬರಿ ಯಾಯ್ತು. ಇವಳ ತಲೆಗಿಲ ಏನಾದ್ರೂ ಕೆಟ್ಹೋಯ್ತೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು "ಯಾಕೇ ಯಂಕ್ಟಿ, ಏನಾಯ್ತು?" ಎಂದೆ. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ. ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು. "ಲೇ! ನನ್ನ Contact lens ಎಲ್ಲೋ ಬಿದ್ಹೋಯ್ತು ಕಣೆ. ಹಾಕ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಹೋದೆ ಕಣೆ. ಬಿದ್ಹೋಯ್ತು. ಬೇಗ ಬೇಗ ಹುಡ್ಕೆ. ಅದಿಲ್ಲದೇ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಕುರುಡಿ ಕಣೆ" ಅವಳ ಗೋಳಾಟ ನೋಡೋಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ! ಆ ಮೊಜಾಯಿಕ್ ಬಿಳಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಲೆನ್ಸ್ ಕಾಣೋದೂ, ಹುಲ್ಲಿನ ಬಣವೆನಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ಹುಡ್ಕೋದೂ ಒಂದೇ.

"ಲೇ ಯಂಕ್ಟಿ! ನಿನ್ನ ಹಳೆ ಕನ್ನಡಕವೇ ಏರ್ಸೆ! ಇನ್ನೇನು ಮುಹೂರ್ತದ ಟೈಂ ಆಗ್ತಾ ಬಂತಲ್ಲೇ!"

"ಅಯ್ಯೋ! ಆಗೊಲ್ಲ ಕಣೆ! ದಿನೇಶ್‌ಗೆ ನಾನು ಗ್ಲಾಸಸ್ ಹಾಕ್ತೀನೀಂತ್ಲೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕೋ ಹುಡ್ಗಿ ಬೇಡ್ವೇ ಬೇಡ್ವಂತೆ ಕಣೆ! ನಾನು Contact ಹಾಕೋದೂ ಅವನಿಗೆ ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ವಲ್ಲೇ! ಏನೇ ಮಾಡ್ಲಿ? ಗೌರಿ! ಏನಾದ್ರೂ ಉಪಾಯ ಹೇಳೇ?"

"ಏನೂ ಚಿಂತೆ ಪಡ್ಬೇಡ್ವೆ, ವೆಂಕ್ಟಿ. ನಾನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೋತೀನಿ. ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಅಂದ್ಕೊಂಪಡು. ನೀನು ಮಾತ್ರಾ ನಾಚಿಕೆಯೇ ಹೆಂಗಸಿನ ಭೂಷಣ ಅನ್ನೋ ತರಹ ನಿನ್ನ ತುಂಬು ರೆಪ್ಪೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತುಬಿಡು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಪುರೋಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ. ಯಾರಿಗೂ ಸುಳಿವು ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ"

"ಆದ್ರೆ ಜೋಪಾನ! ದಿನೇಶ್‌ಗೆ ನಿನ್ನ ಕತ್ತನ್ನೇ ಒಡ್ಡಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ್ಬಿಡಬೇಡ!" ಅಂತ ಆ Situationನಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದಳು.

Model ಮೀನಾ ಹರಿದ್ರಾ ಕುಂಕುಮ ಶೋಭಿತೆಯಾಗಿ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ತುಂಬು ರೆಪ್ಪೆಯ ಭಾರದಿಂದ ಕಂಗಳು ಜಗ್ಗುತ್ತಿವೆ. ಮಂಗಳ ಧ್ವನಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು, ಪುರೋಹಿತರು ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ದಿನೇಶನ ಪತ್ನಿಯಾದಳು ಮೀನು. ಎಲ್ಲಾ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೀನೂ ಹಸೆಮಣೆಯಿಂದ "ಅಯ್ಯೋ" ಎಂದು ಚೀರಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಬೆವತಿದೆ. ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ರೋಷದಿಂದ ಏನನ್ನೋ ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಂದ ಹೊಸಕಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. "ಮೀನೂ, ಏನಾಯ್ತು?" ಎಂದೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ. ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ನಾನು, ದಿನೇಶ್ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡೆವು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲಾ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದವಳಂತೆ "ನೋಡೇ ಗೌರಿ! ಹಾಳಾದ್ದು ಈ ಸಾವಿರ ಕಾಲ್ಚೇಳನ್ನ. ನನ್ನ ಕೈ ಮೇಲಿಂದ ಹರಿದು ಬಂತಲ್ಲೇ! ಸೀರೆ ನೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಹಾಕೊಂಡಿತ್ತಲ್ಲೇ! ಅಯ್ಯೋ! ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ರೆ.... ಈ ಯಂಕ್ಟಿ ಅದನ್ನ ಸುಮ್ಕೆ ಬಿಡೋಳಲ್ಲ. ಅದನ್ನ ಹೊಸಕಿ, ಹೊಸಕಿ ನಾಯ್ಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಕಣೆ" ಅಂತ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲುಶುರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು.

"ಮಯೋಪಿ ಮೀನಾ" ಸಾವಿರ ಕಾಲು ಚೇಳೂಂತ ಹೊಸಕಿ, ಹೊಸಕಿ ಸಾಯಿಸಿದ್ದೇನು? ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ (ಎಡಗಣ್ಣಿನ) ನಕಲಿ ವಿದೇಶಿ ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಗಳು!

ಅಪರಂಜಿ ಜಾಹೀರಾತು ದರಗಳು

ಪೂರ್ಣ ಪುಟ (Full Page)–	ರೂ. 800/-	ಮೂರು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತತ
ಅರ್ಧ ಪುಟ (Half Page)–	ರೂ. 400/-	
ಕಾಲು ಪುಟ (Quarter Page)–	ರೂ. 250/-	

ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಚೆಕ್ಕುಗಳೊಡನೆ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ
36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು–560 003

ವಿ.ಸೂ:– ಚೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೂದಿಸಬಹುದು

REGISTERED No. BGW-180

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನ್-ಕೀ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ 364118

Printed by V R NATH for the Publisher M SHIVA KUMAR, Published and owned by M SHIVA KUMAR, 36 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003 Printed at IMPRESSIONS 404, Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003 Editor M SHIVA KUMAR